

NOVA DOPA

Stane letno 84 Din, mesečno 7 Din, za inozemstvo 240 Din.
Oglaši se računa po tarifu. Pri večkratnem oglašanju popust.
Posamezna številka 1 Din.

Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.

Vredništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, prtičje. Telef. 65.
Upravnštvo: Strossmayerjeva u. št. 1, prtičje. Telef. 65.
Račun pri poštem ček. uradu št. 10.666.

Državna licejska knjižnica
v Ljubljani

Žalno zborovanje celjske Orjune.

(Iz govora g. dr. M. Hrašovca.)

Bratje in sestre!

Dvorana starodavnega celjskega Narodnega doma je videla že mnogo resnih zborovanj in odmevala dostikrat upravičenega in svetega ogorčenja nad storjenim nasiljem na naši narodni časti in našem narodnem telesu. — Redkokedaj pa je bilo ogorčenje nad storjeno krivico tako ogromno in neposredno pod utisom dogodkov, redkokedaj sta bila narodni čut in narodna zavest ranjena tako globoko, redkokedaj je bila ta rana tako pekoča kot danes.

Kaj vas je privedlo sem, kaka misel je v vaših srečih, kaj čutite in mislite? — Nepotrebno je to vprašanje, ko berem vsakemu izmed vas in očeh nemo grozo nad krvavim pokoljem naših bratov v Trbovljah. Vidim vas, ko poslušate in čitate prve vesti o žalostnih dogodkih, znajujete z glavo kot neverni Tomaži in ne morete verjeti, da je res, kar slišite in vidite.

Brat mori hrata po rodu in krvi zato, ker mu hoče odpreti oči, ker mu hoče podžgati narodno zavest, ker ga hoče iz brezbarvnega življenja privesti med one, ki vedo in čutijo, da so državljanji in meščani ene, velike in mogične jugoslovanske domovine. Krogla prodre mehko in toplo slovensko srce, ki gori za dobro in lepo, hoče odpirati zaslepljenim oči, hoče dokazati, da smo na svoji zemlji svoji gospodarji, česar se dosedaj vse premalo zavedamo.

Nema groza je v vaših očeh, tako nema kot so danes in za večno nema usta in srca naših junaških bratov Šlajpaha, Žnidersiča in Boltavzarja.

Iz mnogih ust sem slišal te dni vprašanje, kaj so hoteli pravzaprav Orjunaši v Trbovljah in kaj jih je vedlo v kraj, kjer se je rodilo to veliko gorje? Odgovor na to vprašanje, ki ga zamore staviti le človek, ki o našem narodnem pokretu nima niti pojma, je kratek. Kaj hoče Orjuna: svobodno življenje v svobodni domovini!

Orjuna je le simbol in zbirališče tega hotenja. Ona stremi za tem, da strne vse sloje naroda brez razlike stanu, starosti in spola v veliko in ogromno falango, ki naj prekvasi vse naše državljane v mišljenju in jih naj poveže po tolikih težkih letih suženjstva do zavesti svobode, življenja in napredka. In kakor je mladina večni izvor zdravja in krepcsti, tako se ravno med mladino najhitreje širi čut in zavest, da je treba obračunati s preteklostjo in stremeti za lepšo in boljšo bodočnostjo.

V prvih vrstah idealnih bratov, ki delajo neumorno za tem ciljem noč in dan, so stali zavratno umorjeni naši tovariši. Zavratno umorjeni od onih zaslepljencev, ki so jih hoteli rešiti iz tujih krempljev in jim odpreti oči.

Tuji so oni element, bratje, ki v naši domovini izrabljajo naše lastne brate za bojno orožje proti nam. Oni prav dobro vedo, da jim odklenka prvi hip, ko narodne množice spregledajo. Oni vedo, da je njih obstoje med nami nemogoče, ko se zavemo in izrabimo svojo moč. Tem zajedavkom in tem sovražnikom, bratje in sestre, velja naš neizprosen boj. Kajti najsi nastopajo proti nam oblastno in odurno, naj se vam sladko prilizujejo — prepričani bodite, da v dnu srca sovražijo našo

Slovenija — središče političnih dogodkov

Mrtvilo v Beogradu. — Manifest Ljube Davidovića. — Dr. Korošec v Ljubljani.

Beograd, 6. junija. V političnih krogih vlada popolno mrtvilo. Vodje opozicijskoga bloka so odpotovali domov. Ljuba Davidović je ostal v Beogradu, kjer bo danes izdal manifest svoje stranke. Težišče političnih dogodkov se je preneslo iz Beograda v Slovenijo, t. j. v Ljubljano, Trbovlje in

Bled. Ves Beograd z napetostjo pričakuje pozitivni rezultat preiskav o dogodkih v Trbovljah in ostali Sloveniji. Ljubljana, 6. junija. Danes dopoldne je prišel dr. Korošec v Ljubljano. Skušal bo izposlovati avdijenco pri kralju na Bledu, kjer bi mu poročal po svoje o trboveljskih dogodkih.

Državljaanska vojna v Albaniji
Revolucionarne čete napredujejo. — Tirana pred padcem.
— Ukrepi naše vlade.

Beograd, 6. junija. Po poročilih iz Albanije se je tam razvila državljaanska vojna v polnem obsegu. Povsod napredujejo revolucionarni nacionalisti. Tirana je od vseh strani, od severa, juga, vzhoda in zahoda, obkoljena od revolucionarnih čet. Obroč okrog mesta se vedno bolj zmanjšuje. Vodijo se srdite borbe. Vest, da je padel predsednik albanske vlade, Elija Vrioni, se še na potruje.

Naše zunanje ministrstvo in albansko poslanstvo v Beogradu nima-

ta še nikakih poročil. V naših diplomatskih krogih se presojojo dogodki v Albaniji zelo pesimistično. Napredovanje albanskih revolucionarnih nacionalistov pomeni za nas zmago struje, ki je zelo sovražna naši zunanjim politiki.

Zunanji minister dr. Ninčić je dobil od vlade pooblastilo, da stopi v razgovor z italijansko vlado glede skupne intervencije in skupnega nastopa glede albanskih dogodkov v smislu rimskega sporazuma.

Pred državnim udarom v Franciji?

Alermante vesti o preobratu.

Trst, 6. junija. Iz Pariza prihaja danes dopoldne poročilo, da so vsi politiki levice odklonili Millerandov mandat za sestavo vlade. Levičarski tisk naglaša možnost, da bo Millerand, ozirajoč se na svoje politične prijatelje in visoko generalitet, skušal doseči mandat za sestavo vlade, ki bo v parlamentu prečitala samo svojo poslanico in takoj nato ukaz o razpustu zbornice. Levičarski tisk tudi naglaša, da ni izključeno proglašenje obsednega stanja nad vso Francijo, kar bi Millerand

skušal opraviti z eventualnimi komunističnimi izgredi.

Rim, 6. junija. Rimski »Giornale d'Italia« javlja iz Madrida, da so tam razširjene vesti o prevratu v Franciji. Po eni verziji je maršal Foch s pomočjo generalitete prevzel vso oblast nase. Druga verzija pa pravi, da je Millerand v sporazumu z najvišjo generalitet in opri na zbornično desnico vzel vso oblast v svoje roke. Enak drugo vest je treba sprejeti z vso rezervo.

Pred velikimi dogodki

Vznemirljive vesti iz Rumunije, Albanije, Amerike in Japonske.

London, 6. junija. Vznemirljive vesti o revoluciji in eksploziji skladisč municije v Iamuniji, poročila o državljaanski vojni v Albaniji in točno informacije o veliki napetosti med Združenimi državami in Japansko so angleške vladne kroge zelo razburile. — Min. pred. Macdonald je podvzel ini-

cijativo, da se čimprej skliče nova mirovna konferenca, in sicer takoj po rešitvi reparacijskega problema, eventualno obenem z razorožitveno konferenco. V slučaju, da se bodo svetovni dogodki dalje razvijali v nevarni obliki, bo zastavila Anglija ves svoj upliv, da prepreči morebitno katastrofo.

Goriški fašisti

Gorica, 6. junija. Goriški fašisti so na svoji sinočnji skupni seji sprejeli dve rezoluciji. V eni protestirajo proti govoru jugoslovanskega poslanca v rimskem parlamentu dr. Besednjaka in pravijo, da je iz političnih namenov potvoril resnico o dogodkih na volilni skupščini v Ajdovščini. Resolucija priporinjava, da dvigajo fašisti k nebu svo-

je zastave in prapore, ki ne poznajo drugega nego samo zmago, in da bodo ostali ti praporji zasajeni na nedotakljivih mejah domovine. Druga rezolucija protestira proti povračku stolnega proti dr. Faidutti, ki je bil vnet pristaš Avstrije in pravi, da se to ne sme zgoditi, dokler bo živel v Gorici kak fašist.

svobodo, sovražijo našo domovino in delajo na njen pogin.

Na delo, bratje! V boj proti tem sovražnikom na celi črti! V boj, dokler ni zmaga popolna in ni z dobrim ali slabim prisiljen vsak sovrag, da se uda popolnoma na milost in nemilost. V boj, bratje, pa tudi v lastne vrste. Odpirate nezavednim oči, širite zavest, pobijajte nezadovoljnost in opravlj-

nje, ki ga je povsod preveč in ga naši sovražniki tako spretno izrabljajo sebi v korist — nam v škodo. Pozabite ob veličastni smrti naših bratov na medsebojne prepreke in imejte pred očmi le en velik cilj: prostost in domovino.

Naj iz žlahtne krvi Šlajpaha, Žnidarsiča in Boltavzarja vzklije mogočna rudeča roža ljubezni, dela in bratstva. Potem boste lahko vsi z rajnim čet-

Curiška borza v petek 6. junija.

Zagreb: 6.85

nikom Stankom vzkliknili: »Ponosni moramo biti, da smo med onimi, ki so določeni za to, da nacionallim praporom sledijo na neodrešeni Jadran in neodrešeno Gospovsoto. Zato naj ti praporji zavhajo visoko, v znak, da so naši akcijonaši spremni vsak čas zgrabiti za orožje, spremni, da preje poginejo nego da prapor zapustijo.«

Ko bodo te besede resnična prisega vse naše mladine, potem bo maščevana smrt trboveljskih junakov.

Mrtvi bratje, večna Vam slava!

Politične vesti.

NOVI VELIKI ŽUPANI. Kralj je podpisal ukaz, s katerim se imenujejo za velike župane: v Ljubljani dr. Vilko Baltič, v Mariboru dr. Oton Pirkmaier, v Zagrebu dr. Ivan Zuccon, v Karlovcu Mojsilović, v Osijeku Perković. — Veliki župan dr. Miroslav Ploj je zopet dodeljen reparac. komisiji v Parizu, dr. Sporn pa bo imenovan za načelnika v ministrstvu notranjih zadev.

O TRBOVELJSKIH DOGODKIH je poročal v četrtek kralju na Bledu drž. podtajnik Večeslav Vilder, nakar je bil sprejet v daljši avdijenci tudi bivši minister dr. Gregor Žerjav. Pred tem dvera je bil na avdijenci notranji minister dr. Srškić.

RUMUNSKA VLADA dementira vesti o revoluciji v Rumuniji.

Prosveta.

KRESNJCICE. Jan Karađić. Za male in velike otroke. Iz češčine prevedel dr. Fr. Bradač. Založila Učiteljska tiskarna, Ljubljana 1924. Cena trd vezani, ilustrirani knjigi 20 Din. — Učiteljska tiskarna nam je dala baš, ko začeno letati in svetiti kresnice, prekrasno mladinsko knjigo, ki je izšla v češčini že v številnih izdajah, pri raznih založnikih, ilustrovana in neilustrovana. Ni ga Čeha, ki ne bi bil čital te knjige, ki bi se je ne spominjal z največjim veseljem in s hvaležnostjo za prijetne ure, ki jih je preživel ob njej. »Kresnici« so lep romanček iz življenja kresnic, pisani s toliko ljubezni in nežnostjo, da očara otroško dušo in gane odraslega čitatelja. Kako krasno slika rodbinsko življenje, rodbinsko slogo in srečo! Mičnost prizorov ni mogče opisati s kratkimi besedami. Zato vzemi vsakdo knjige sam v roke in uživaj! Pohvaliti moramo pozrtvovalnost Učiteljske tiskarne, ki je dala knjige prekrasno, lahko rečemo, doslej najlepšo opremo. Knjige krasiti nebroj slik in sličic domačega umetnika, ki je utisnil Kresnicičem pristen slovenski značaj. Pozdravljamo »Kresnici« nele zato, ker so pomnožile število dobrih mladinskih knjig, ki jih pri nas tako pogrešamo, ampak tudi zato, ker so ena najlepših mladinskih knjig, kar jih imamo. Upamo, da tudi pri nas ne bo družine, ki ne bi imela »Kresnici«. Cena 20 dinarjev je za lepo, bogato ilustrirano knjigo tako nizka, da si jo more vsakdo nabaviti.

Občinske volitve v Okolici Celje. Gospodarska kandidatna lista za volitve v občini Celje-Okolica.

I. Odborniški kandidati:

Nosilec: **Kukovec Vinko**, posestnik, Lava 22.

2. Fazarinc Anton, pos., Ostrožno 46.
3. Omladič Jak., pos., Sp. Hudinja 71.
4. Božič Josip, posestnik, Breg 17.
5. Založnik Ignac, obrtno-zadr. komisar, Lava 21.
6. Baebler Baltazar, rudarski svetnik, Gaberje 15.
7. Pušnik Franc, pos., Gaberje 87.
8. Čuvan Hinko, delavec, Gaberje 17.
9. Šribar Jakob, pos., Gaberje 67.
10. Cafuta Robert, gostiln., Zagrad 22.
11. Gajšek Jakob, pos., Sp. Hudinja 39.
12. Gams Ivan, pošt. ur., Gaberje 94.
13. Kolšek Martin, čevljarski mojster, Breg 37.
14. Jošt Mihail, čevlj. mojster, Breg 9.
15. Nerad Fr., zid. mojster, Gaberje 55.
16. Kajtna Anton, posestnik, Lisce 25.
17. Ramšak Janez, železničar, Gaberje 39.
18. Dr. Karol Laznik, odv., Gaberje 76.

II. Namestniški kandidati:

1. Božič Martin, pos., Polule 13.
2. Grilec Franc, pos., Gaberje 118.
3. Fazarinc Franc, gostiln., Ostrožno 46.
4. Kresnik Franc, oskrbnik, Lava 21.
5. Košec Ant., poštni podur., Polule 5.
6. Četina Milan, faktor Zvez. tiskarne, Zavodna 2.
7. Kosi Josip, pošt. kontr. v p., Breg 34.
8. Dolžan Ciril, elektrikar, Gaberje 126.
9. Krajnc Franc, učitelj, Polule 6.
10. Ropas Ladislav, pos., Medlog 16.
11. Meglič Mirko, bančni prokurist, Zavodna 8.
12. Kavčič Matevž, pos., Ložnica 7.
13. Krulc Ivan, inženjer, Gaberje 20.
14. Škoflež Hinko, trg. sotrudnik, Gaberje 3.
15. Cvikel Ivan, pos., Gaberje 66.
16. Povše Ignac, kroj. mojster, Breg 21.

V četrtek so se pojavile na deski okoliške občine celjske od politične oblasti potrjene kandidatne liste petih strank za volitve v občinski zastop, ki se vršijo dne 16. junija t.l. Naštevamo jih tu po vrstnem redu, po katerem bodo postavljene za iste tudi volilne škrinjice: 1. Lista Slovenske ljudske stranke. 2. Lista Socijalistične stranke Jugoslavije. 3. Lista Splošnega socijalističnega delavstva. 4. Lista **Gospodarske stranke** in 5. Lista Nepolitične občinske stranke.

Na prvi pogled postane vsakemu jasno, da se je položaj od zadnjih volitev zelo spremenil. Svoji predvojni tradiciji in tudi sedanjemu postopanju zvesta ostala si je klerikalna stranka, to je lista Slovenske ljudske stranke, ki stopa na volitve kot politična stranka. Kako stališče zavzema v naši državi stranka krščanske ljubezni, nam je znano: 21 tigrov, avtonomija, nič davkov, vojake v domovino ali celo samo »po potrebi« itd., to so gesla, katera hoče stranka zastopati v občini! Njen namen je torej tudi v občinskem gospodarstvu propagirati edino plemensko sovraščvo in sejati razdor med vse dobre gospodarske in državotvorne elemente.

Druga lista je izrecno razredna. Na njej stojijo imena delavcev, ki se smatrajo za stranko Jugoslavije. To listo vodi dosedanji župan okoliške občine, ki je povsem dosedajnem delu morda sprevidel, da se v gospodarski občini z eno samo delavsko razredno stranko ne da vladati.

Tretja lista nosi obiležje internacionale, brezdomovinstva in močno diši po Moskovitstvu. Je to odcepek od prvotne celotne socialistične stranke v naši državi, delavstvo, ki hoče pod geslom boljševiškega proletarijata imeti besedo nad vsem, kar daje urejenim

gospodarskim razmeram hrbtenico, to je, ona hoče gospodariti s tem, kar drugi sloji občini doprinošajo, da pa sama ne prispeva ničesar in hoče živeti le na stroške drugih.

Cetrtia lista, katere nosilec je ugledni dolgoletni občinski odbornik g. **Vinko Kukovec**, predstavlja jedro zavednih narodno-naprednih volilcev. Združeno stopajo tu razne narodne napredne stranke na volišču, brez kakoršnegakoli povdaranja svojih političnih teženj, edino z vidika za dobro, pošteno in pravično občinsko gospodarstvo. Ker bodoemo o tem še pozneje več pisali, se omejimo zaenkrat le na dejstvo, da predstavlja ta lista edina nacionalno-napredno in državotovorno skupino, ki se bori za temelje naše ujedinjene domovine, za dobro in razumno, pošteno in pravično upravo v občini, ker je na stališču, da le tako upravljane občine daje podlago za višje organizacije vse tje do velike naše nacionalne državne tvorbe. Gospodarska lista se bori v tem slučaju proti štirim nasprotnikom, katerim je vse drugo bliže, karor pa dobra občinska uprava, na kateri uteheljijo stebri široke naše lastne države. Zaenkrat prepričamo naši javnosti, da sama sodi, katera stranka izmed dosedaj navedenih je na pravilnem stališču.

Pa še pride »nebodigatreba«! Maže na našem narodnem telesu je in ostane takozvana »Nepolitična občinska stranka«, ki se je izlevila iz »nepolitične gospodarske stranke«, kakor smo to že parkrat v našem listu ožigali. Predstavitelji te »stranke« so znani in tudi dosedaj nepoznani rene-gati, nemškutarji, nezadovoljneži vseh barv. Tu se najdejo v bratskem objemu vsi avstrijakanti in prevratniki iz dobe našega narodnega suženstva. Na dru-

gem mestu pokažemo sliko te »nepolitične« baže. Opomnimo le to, da se je od postanka pa vse do danes kršila in zopet spopolnjevala, da pa je ostala vendar skrupcalo, katero je razdrapala ploha, cunja, ki vihra kot ostanek spominov na nekdanje narodno robstvo.

Že danes torej opozarjam vse

Volitev se vrši v pondeljek, dne 16. junija 1924
od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer.

Dnevne vesti.

AGRARNA DIREKCIJA V LJUBLJANI. Bivši ravnatelj agrarne direkcije v Sarajevu dr. Anton Fajfalik je imenovan za ravnatelja agrarne direkcije v Ljubljani. Mož je rodom Nemec, ki se čuti tudi Nemec ter še danes ne zna niti srbohrvatski niti slovenski, dasi je dolgo let služboval v Bosni. Njegov delokrog naj bo torej provesti zakon o agrarni reformi v Sloveniji, ki predvsem zadene nemško veleposest. Nemški veleposestniki bodo tega imenovanja gotovo veseli; ali naj znači to nemški kurz v Sloveniji? Iz našega narodnega in državnega stališča moramo pa najodločnejše protestirati proti takemu postopanju vlade, ki nam na važna in odločajoča mesta v Sloveniji spravljajo ljudi, ki so nam narodno nasprotni in ne morejo imeti niti vpogleda v naše prilike niti srca za naše potrebe.

STRAHOVITA NEVIHTA V MARIBORSKI OKOLICI. V pondeljek zvečer je divjala nad Mariborom in

naše narodno-zavedno, napredno in gospodarsko čuteče volilstvo, da se odzove na dan volitev do zadnjega moža s krogljico v roki pri četrti škrinjici, v kateri se bo pokazal značaj naše okoliške občine, ki je in mora ostati tvorbeni del naše velike narodne države!

STATISTIKA AVTONOMNIH DOKLAD. Finančna delegacija objavlja v štev. 50 Uradnega lista z dne 5. tm. dodatek k statistiki avtonomnih doklad, iz katerega so razvidni zneski, ki so bili za posamezne avtonomne zastope za leti 1922. in 1923. predpisani na dokladah, dočim so bili v prvotni statistiki izkazani samo *odsloki*. Obe objavi skupaj nudita torej popolno sliko statistike avtonomnih doklad. V celi Sloveniji je znašala odmerna podstava doklad (državni davek) za leto 1922. 8.495.838 Din, za leto 1923. 11.073.283 dinarjev, celokupna svota predpisanih doklad pa za leto 1922. 18.335.807 Din in za leto 1923. 32.081.421 Din.

Celjske novice.

Tako izgleda „Nepolitična občinska lista“ — Naša narodna sramota!

Vsa nemškutarja okoliške občine se najlepše zreali v njeni kandidatni listi, ki se blišči na občinski deski. V naslednjem podajamo njen razdrapano sliko.

Odborniški kandidati:

1. Brumen Jakob
2. Petschuch Franc
3. Pristovšek Martin
4. — —
5. Novak Rudolf
6. Jarmier Fric
7. Ulaga Ivan
8. Belak Jožef
9. Dorn Franc
10. Schanti Karl
11. Schunko Valentin
12. Lebič Franc
13. — —
14. — —
15. Tajnsek Franc
16. — —
17. Bernard Otmar
18. Sluga Ferdo
19. Lavrinc Anton
20. Pajk Martin
21. — —
22. Pogačnik Leopold
23. Krajnc Fric
24. Zupanc Miha
25. Junger Ludovik
26. Flis Anton
27. Krautberger Josip
28. Gobec Ivan
29. — —
30. Slosar Franc
31. Skok Leonhard
32. — —
33. Kukovič Franjo

Namestniški kandidati:

1. Sovič Robert
2. Walzer Evgen
3. Bračič Maks
4. Pristovšek Ivan
5. Gajšek Avgust
6. Perisich Viktor

7. Zor Ivan
8. Possnik Leopold
9. Schanti Emerik
10. — —
11. — —
12. Guček Ivan
13. — —
14. Krajnc Josip
15. Mikolič Vincenc
16. Zahojnik Florijan
17. Heiligstein Leopold
18. Alziebler Anton
19. Hmelina Stefan
20. — —
21. Leskošek Franc
22. Kotin Franc
23. Kindlhofer Miha
24. Majcen Anton
25. Šmigovec Ivan
26. — —
27. Dovečar Josip
28. Korošec Franc
29. — —
30. Possnik Peter
31. Planinšek Jurij
32. Sajovic Valentin
33. Perisich Ivan

Iz te slike vidimo, da je do potrditve liste pri politični oblasti preklicalo skupno 22 kandidatov svoje podpise. V posevnem tisku označena imena je ta stranka polovila namesto onih, ki so preklicali kandidature. Vkljub temu ji je ostalo obiležje razdrapanosti, ker ji še vedno manjka 13 kandidatov! Ni pa to dovelj. Po potrditvi liste se je oglasilo še več podpisovalcev, ki so podpis preklicali, njih imena se bodo še izčrptala iz liste uradnem potom. Kolikor je nam znano, je preklical podpis še g. Sajovič Valentin kot 32. namestnik. Prepričani smo, da se bo njih število še pomnožilo, čim bo posameznikom jasno, da se jih je dobilo na lim. Vidimo pa tudi, da so posamezni trdovratneži vkljub javnemu mnenju vendar podpisali zopet, da so s tem hoteli pokrpati luknje, ki so nastale v tem najsrmatnejšem listu naše narodne zgodovine!

ZDruženi nar - napredni volilci »Gospodarske stranke v Celju-Okolici priredijo sestanek na binkoštni pondeljek, dne 9. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni gosp. Antonia Fazarinca na Ostrožnem. Vabimo vse narodno-napredne volilce na ta sestanek, četudi ne bi dobili posebnih vabil.

ZALNO ZBOHOVANJE, ki ga je priredila celjska Orjuna v sredo, 4. tm. zvečer v veliki dvorani Narodnega do-

Pravo

SCHICHTOVO milo z znamko **„Jelen“**

je najboljše in v uporabi najcenejše milo na svetu.
Pri nakupu pazite na ime „Schicht“ in na znamko „Jelen“!

ma, je privabilo toliko občinstva vseh slojev, da je bila velika dvorana natrpano polna — dokaz, da zna občinstvo ceniti velike žrtve trboveljskega atentata in da mu je pri srcu vzvišena ideja narodnega in državnega edinstva. Zborovanje je med grobno tišino otvoril z izbranimi besedami tajnik mestne organizacije v Celju, g. Pogačnik. Zanj je spregovoril v krepkih in jednatih besedah g. dr. M. Hrašovec, kogega govor prinašamo na uvodnem mestu. Zadnji je govoril g. Jerše, ki je v svojem govoru obsojal krvavo dejanje brezdomovincev, ki so zahrbtno umorili trojico naših najboljših. Vse govore so spremljali glasni Slava-klici in viharne odoibravanje vsega občinstva. Ob koncu je vsa dvorana zapela »Hej Slovani!« in orjunaško himno, nakar se je mogočna, gleboka manifestacija številnega celjskega nacionalnega prebivalstva zaključila.

ZALNA MANIFESTACIJA V CELJU OKOLICI. Iz celjske okolice nam poročajo, da je pretečeno sredo imelo naše napredno volilštvo pri g. Permozerju v Gaberjih svoj sestanek, ki se je razvilo spontano v veličastno žalobno manifestacijo za padle žrtve nacionalne ideje. Po kratkem jedrnatem govoru g. Misja so zaklicali mnogoštevilni navzoči napredni okoličani za nacijonalno in državno idejo padlim žrtvam trikratni »Slava« ter se zakleli, da maščujejo žrtve z enodrušnim odgovorom na dan volitev v okoliški občini. Po tem turobno - veličastnem trenutku so zborovalci prešli na dnevni red, v katerem se je pa pojavljala vedno znova krvava nit preteklih dogodkov. Na sestanek došli član Or. Ju. Na. g. Jerše je v plamtečih besedah orisal cilje Orjune ter pozval ob koncu sestanka navzoče k pristopu. Prepričani smo, da njegove besede obrodijo v okolici mnogo sad!

MESTNI ŠOLSKI SVET V CELJU ima svojo redno sejo v petek, 6. t. m. ob 18. uri v posvetovalnici mestnega magistrata.

ORJUNA V CELJU javlja, da bo v soboto, 7. junija ob 6. uri zvečer v pisarni organizacije v Narodnem domu, podstrešje, pobiral blagajnik članarino. Ob tej priliki opozarjam, da se bode ono članstvo, ki vsaj za prvo polovico tekočega leta ni plačalo članarine, črtalo iz seznama. Kdor ne more priti sam, naj pošlje članarino po kom drugemu. — Orjuna Celje.

ORJUNI V CELJU je izročil nemnenovani 500 Din in neki drugi 50 dinarjev. Oba zneska sta namenjena spominu padlih borcev. — Iskrena hvala!

ORJUNI V CELJU so izročili celjski radikali kot svojo 1. zbirko 840 dinarjev.

DVE JAVNI PRODUKCIJI gojencev šole Glasbene Matice se vršita v sredo, dne 11. in v četrtek, dne 12. tm. v mestnem gledališču, obakrat točno ob 7. uri zvečer. Pri I produkciji nastopijo posamezni gojenci nižje stopnje vijolinske in klavirske šole in deloma tudi oni srednje stopnje. Ta večer zaključi skupina gojencev vijolinske šole. Pri II. večeru nastopijo gojenci srednje in višje stopnje (gosti in glasovir). Izvajale se bodo pri tem tudi nekatere komorne skladbe. Za ta večer vzbujajo

tudi veliko zanimanje nanovo ustavljeni žodalni orkester Glasbene Matice, pri katerem sodelujejo matični gojenci vijolinske šole, nekateri člani gledališkega orkestra in ljubitelji instrumentalne glasbe. Spored teh včer je lep in zanimanja vreden; priobčimo ga prihodnjih. — Vabimo cenj. občinstvo, da se v kolikor mogoče velikem številu udeleži teh produkcij. — Predprodaja vstopnic pri tvrdki Goričar & Leskovšek.

TENIS. Sportni klub Celje vabi vse ljubitelje tenisa na sestanek v sredo, 11. tm. ob 20. uri v rudeči sobi Narodnega doma v svrhu pogovora o ustanovitvi tenis-sekcije. Ker namenava S. K. Celje v slučaju, da se prijavi dovolj interesentov, v najkrajšem času zgraditi dve moderni tenis-igrisci, prosi, da se zanesljivo udeleže sestanka vsi, ki namerovajo ta sport gojiti.

NA DEŠKI IN DEKLJSKI MEŠČANSKI ŠOLI V CELJU polagajo privatisti razredne izpite v sredo, dne 11. junija od 8. ure naprej. Zaključek tekočega šolskega leta je dne 17. tm., vpisovanje za šolsko leto 1924/25 pa v poletnem roku v soboto, dne 30. junija in v jesenskem dne 1. septembra. Ponavljali in dopolnilni izpit se vrše v soboto, dne 30. avgusta. — Ravateljstvo.

NEBO V JUNIJU. Po šestnajst do sedemnajst ur že stoji sonce nad horizontom. Ker moramo tudi upoštevati znatni čas mraku, preostane samo malo časa za temo, ki v tem mesecu sploh ne bo »temna kakor v rogu«. To stanje se tekmo meseca prav malo spremeni, kajti nahajamo se v takozvanem »slistici«, v času navideznega solnčnega mirovanja. Toda kljub temu, da so v jasnih dneh vidne samo najjače zvezde, vabijo vendar mili, toplo poletni večeri k opazovanju neba. Marsikaj zanimivega lahko opazi prijatelj zvezd tudi na poletnem nebuh. Višek sijaja Venere kot večernice je že pri kraju; ona hitro pojenuje in se je v drugi polovici meseca več ne vidi. Zato se pa nahaja drugi najsvetlejši planet, Jupiter, v takozvani opozicijski legi napram soincu, to se pravi, stoji ravno na njegovi nasprotni strani, se torej pojavi na vzhodu, ke zaide sonce na zapadu. Jupiter je vso noč viden in napravi približno isto pot kakor sonce v decembri. Težje opazujemo naš sosedni planet Mars, ki je v glavnem viden na jutranjem nebu in se šele koncem meseca prikaže tudi v poznih večernih urah. Značilen je njegov hitro rastoči sijaj, ki ga povzroča približevanje Marsa zemlji. Zvezde stalnice se poleti malo umaknejo. Od njih je najlažje najti Arkturja in Vega. Arktur v vzbočenem podaljšku ojesnih zvezd sedaj še visokostoječega nebeškega voza, Vega v primerni oddalji levo od njega. Zvezna črta teh dveh glavnih poletnih zvezd vodi skozi posebno ljubo, polkrožno ozvezdje severne krone in skozi Herkula. Na vzhodnem nebu stoji veliki Labud, na kogega eni strani se nahaja omenjeni Vega, medtem ko se prikaže na drugi strani Orel, ki pozneje vzhaja.

MRAMOR IZ RIMSKE DOBE. Pri izkopavanju novega kanala v Miklošičevi ulici so odkrili delavci štiri dobro ohranjene kamne iz belega mra-

morja, ki gotovo izvirajo iz rimske dobe. Kamni, ki so brez napisov, so najbrž ostanki kakega zidu ali poslopja. Stavbni urad je napravil o prostoru, kjer so kamne našli, natančno sliko, ki bo služila Muzejskemu društvu pri poznejšem prekopavanju sosednih prostorov kot dober pripomoček.

OLEPŠEVALNEMU DRUŠTVU V CELJU so za l. 1924 darovali: Po 1000 dinarjev: Ljubljanska kreditna banka in Mestna hranilnica celjska; po 300 dinarjev: Celjska posojilnica in Zlatarka; po 250 Din: Južnoštajerska hranilnica, Ljudska posojilnica in Hoteljska družba; po 200 Din: Slavenska banka; po 100 Din: g. J. Achleitner, pek. mojster. Vsem darovalcem srčna hvala. Naj bi našli obilo posnemalcev!

CELSKE BANKE IN DENARNI ZAVODI v soboto, 7. tm. ne poslujejo.

ZAHVALA. Dijaški kuhinji je nakloul urar g. Lečnik na Glavnem trgu zaslужek za popravilo šolske ure v znesku 40 Din. Posnemajte!

KRETANJE NALEZLJIVIH BOLEZNI V MESTU CELJU od 25. maja do 1. junija 1924. *Trebušni tifus:* novo obolel 1, ostane v oskrbi 1. — *Škrlatica:* ostalo 8, novo obolela 2, ostane v oskrbi 10. — *Meningitis cerebrospinalis epid.*: ostal 1, ostane v oskrbi 1.

NOČNO LEKARNIŠKO SLUŽBO ima ta teden lekarna »Pri Orlu«, Glavni trg.

DEMOKRATSKA NESREČA. Pod tem naslovom smo objavili v št. 41 od 10. aprila notico o shodu JDS v Št. Jurju ob juž. žel., vsled katere se čuti g. Rudolf Dobovišek, odvetniški koncipijent v Celju, žaljenega na svoji osebni časti. Izjavljamo, da je bila notica napisana v politični polemiki in da obžalujemo, da je bil pri tem žaljen g. Dobovišek na osebni časti ter mu s tem dajemo zadoščenje.

V MAJU SO UMRLI V CELJU: V mestu Celju: Baš Lovro, notar, 74 let; Vorbach Marjeta, žena poštnega poduradnika, 55 let; Florjanc Magdalena, zasebnica, 87 let; Potzner Ana, kleparjeva hči, 24 let; Platovšek Josip, težak, 15 let; Gajšek Marija, 55 let; Kollenz Rainhold, steklarja sin, 15 mesecov. V celjski javni bolnici: Morovič Miroslav, dijak iz Novega Sada, 20 let; Eksler Makso, postajni odpravnik iz Žalca, 25 let; Goričan Franc, čevljar iz Gaberja, 56 let; Apat Alajz, čevljar iz Skal, 63 let; Plankel Terezija, žena kočarja iz konjiškega okraja, 61 let; Pišek Eliza, dninarica, 26 let; Kožuh Martin, dninar iz Dobležic, 66 let; Morok Karl, delavec, 49 let; Grilec Ivan, delavec iz Viševasi, 20 let; Grifič Ig., bivši duhovnik iz Prihove, 42 let; Selic Ivan, oficijant iz Ščetanja, 29 let; Satovšek Janez, mlinar iz Podrede, 24 let; Verko Lojzka, posestnikova hči iz Št. Ilja, 22 mesecov; Ribič Pavla, delavčeva žena, 29 let; Stefanovič Ana, dijakinja iz Mitrovice, 18 let; Turnšek Matevž, berač iz Št. Pavla, 79 let; Gasperič Frančiška, viničarka iz Šmarja, 62 let; Horvat Stefan, uradnikov sin iz Celja, 8 mesecov; Ojstršek Valpurga, žand. narednika hči iz Šoštanja, 3 leta; Ojsteršek Jera, občinska reva iz Št. Jurja okolice, 76 let; Gračner Marija,

ključavničarjeva hči iz Celja, 9 mesecev; Videnski Cecilia, najemnikova hči iz Št. Janža na Vinski gori, 2 in pol leta; Erjavec Viljem, posestnikov sin iz Št. Pavla, 6 let; Selic Milenka, oficijantova hči, 2 leti; Dobnik Angela, posestnikova hči iz Družmirja, 3 leta; Lušec Angela, rudarjeva hči iz Velenja, 3 leta; Strašek Franc, posestnik iz Zibike, 38 let; Kegu Marija, delavčeva hči iz Gaberja, 6 let; Planinšek Franc, pekovski pomočnik iz okolice Celja, 21 let. V vojuški bolnici: Nikolič Spiro, redov II. čete 39. pp., 20 let; Cvejč Božidar, redov 6. čete 39. pp., 20 let.

CESTNA NAKLADA Mariborski veliki župan je z odlokom z dne 31. maja tl. dovolil pobiranje cestne naklade v mestu Celju. Obdačevalo se bo de nekatere na celjskem kolodvoru načrtovano in izvorjeno blago, za koje se uporablajo v prvi vrsti občinske ceste v celjskem okolišu. Ker je generalna direkcija carin v Uradnem listu št. 33. 1. 1. prepovedala občinam pobiranje uvozne in izvozne takse, se skriva ni vedelo, ali velja ta odredba tudi za Slovenijo. Ker se je pozneje ugotovilo, da je veljavna samo za Srbijo in Črno goro, je veliko županstvo kasneje to davščino potrdilo.

KINO GABERJE Pondeljek 11. tork 12. in sreda 13. junija: »GROF STRUENSEE«.

Celjska porota.

Celje, 5. junija.

Sodnemu dvoru predseduje sod. sv. Levičnik; votanta: dr. Vičar in dr. Novak; drž. pravnik: dr. Likar; zagoni: dr. J. Hrašovec, dr. Rupnik in dr. Hodža.

POŽIG.

Med trgovcema - družabnikoma Avgustom Ctorepcem in Cirilom Žurmanom na eni in 48-letno trgovko in gostilničarko Žumerjo Žumer na drugi strani je vladalo v Rogaški Slatini hudo konkurenčno razmerje. Žumerjevo, ki je živčno bolna in ima dvoje otrok, za katera mora še sama skrbiti, so razne prilike priveli do tolike razdraženosti, da se je sklenila osvetiti. Dalje časa je nagovarjala svojo 15-letno služkinjo Štefanijo Vinkovič, da bi trgovino konkurzentov, ki se nahaja v hiši Ivana Ogrizka, v njeni sosesčini, začigala. Končno se je dalo dekle pregovoriti.

24. februarja tl. zvečer je dala Žumerjeva Vinkovičevi steklenico petroleja in vžigalice z naročilom, da zazege omenjeno trgovino, kar je dekle tudi izvršilo.

Ko se je vračal Jakob Ogrizek ob 11. uri ponoči domov, je opazil, da švigači iz trgovine cehi družabnikov plameni; vendar pa se mu je posrečilo s snegom ogenj kmalu pogasiti. Poklical je oba lastnika trgovine. Ko so trgovino odpriji se je iz nje valil težek dim. K sreči se še niso bile vnele sirkove metle, ki so bile v bližini ognja, kar bi bilo lahko postal usodepolno. Zgorela je lesena polica, večji del okenških okvirov in skoro popolnoma tudi vrče, ki so lezale na oknu.

Žumerjeva je svoje dejanje prvotno tajila, potem pa vse odkrito priznala. Obe oboženki ne napravljate slabega ytisa.

rakov nazaj in mu pošilja z roko polilubke. Nato se vrne k ognjišču kuhat. Uganja pa vnovič otročarje, zmeša moko s soljo in postaja nevoljna. Končno jo popade tako jeza, da se razjoka. Jezna gre k možičku, pocuka za vrvico in se prične potolažena jokati.

Na oknu se pojavi z mandolino v roki Harlekin in skoči v kuhično. Kolombina je vsa veselo preseñečena. Stojita vsak v enem kotu in Harlekin igra na mandolino. Kolombina očarana posluša, Harlekin se ji bliža, a ona se umika. Končno ji razodene svojo ljubezben.

Zunaj zazvoni Harlekin se preplaši in uide skozi okno. Kolombina odpre vrata Pierotu, ki vstopi. Sede v nalogič, k njegovim nogam pa Kolombina.

Pierot odpre knjigo in čita Kolombini, ki se pa ozira na Harlekina, stoečega ob oknu. Pierot zadremlje. Kolombina tiho vstane in povabi Harlekina, naj vstopi. Med vrati se poljubljata.

Gledališče.

Repertoar:

V petek, 6. junija ob 20. uri: »Pri treh mladenkah«. Zadnjič v sezoni! Izven.

V tork, 10. junija ob 20. uri: »MOŽIČEK«, plesna pantomima od V. Parme in baletne točke. Gostuje celokupni baletni zbor Opernega gledališča v Ljubljani in solisti. Režira baletni mojster Aleksander Trobiš.

I.

»Tri mladenke« se uprizore v petek, 6. junija zadnjič v sezoni. Govorice, ki krožijo po mestu, da je predstava odpovedana, so neosnovane. Gostuje kot pri vseh dosedanjih predstavah ljubka in prljubljena subretka Narodnega gledališča v Mariboru gdđ. Lubenjeva. Vstopnice so še na razpolago pri večerni blagajni.

II.

Gledališče je v težki finančijski krizi. S čim se mu naj pomaga? S tem,

da pri vsaki predstavi napolnite gledališče do zadnjega koticka. Pričnite noči in napolnite gledališče tako, da bo zmanjkalo vstopnic.

III.

Dogodek v celjskem gledališču. Gostovanje baleta Narodnega gledališča v Ljubljani, v tork, dne 10. junija ob 20. uri zvečer. Ljubljanski gostje nastopijo v plesni pantomimi »Možiček« od dr. Ipavca, instrumentiral V. Farma. Razven tega so solo-, dvo- in osmero-nastopi članic in članov. Pleše tudi g. Trobiš, baletni mojster ljubljanske opere, ki je naštudiral pantomimo »Možiček«. V Celju so do sedaj gostovali vedno sajno soloplesalke ali baletke, nismo pa imeli prilike videti baletnega ansambla ali cele pantomime. Zato je to brezvomno velik dogodek za Celje, da bo glasem sporeda plesalo ozir, nastopilo 15 članic in članov ljubljanskega baleta.

Ljubljanska kritika in »Baletni večer« ter pantomima »Možiček«. Poročajo nam: Kritiki v Ljubljani so nedeljeno priznali velik napredok v na-

sem baletu in izrekli kar najbolj laskava priznanja o lepoti in preciznosti izvajanja. Publike je pokazala svoje navdušenje z dolgotrajnimi in neobičajnimi aplavzi. Upamo, da bo tudi Celje znalo ceniti baletno umetnost in ljube goste, ki pridejo topot prvič v Celje, v kar največjem številu pezdravilo v gledališču!

IV.

Vstopnice za gostovanje baleta se že lahko od dan

Porotnikom je bilo stavljenih dvoje glavnih in dvoje eventualnih vprašanj. Prva tri vprašanja so enoglasno zanikali, četrto pa, vprašanje glede krivde hude javne sile, ki jo je zagrešila Žumerjeva, pa soglasno potrdili. Žumerjeva je bila nato z upoštevanjem vseh olajšalnih okolnosti, obsojena na 1 leto težke ječe s postom in trdim ležiščem; vsteje se ji tudi zavarovalni in preiskovalni zapor od 23. februarja dalje. Štefanija Vinković je bila opriščena. Glede odškodninskih zahtevkov se imajo prizadeti obrniti na civilno-pravno pot.

Uboj.

Ivan Gorobinka, 29 letni oženjeni rudar iz Trbovelj, ie dne 22. marca s svojo ženo popival po raznih gostilnah. Žena je šla poprej domov, ker pa moža dolgo ni bilo, ga je šla iskat. Doma sta se skregala, pri čemer je Gorobinka svojo ženo udaril po ustih. Ko je prihitnila hišna gospodinja Hel. Rihter mirit, jo je tudi dejansko napadel in obkladal s psokvami, ko mu je odpovedala stanovanje. Gorobinkin podnajemnik, 29 letni Čanžek, marljiv in trezen človek, je Gorobinka pri tem resno posvaril. Ko se je hotel Gorobinka v njega zakaditi, sta mu ženski to komaj preprečili. Nato je šla Rihterjeva po svojega moža v Trbovlje. Obtoženec pa je med tem časom izzival Čanžeka, in ko mu ta ni hotel odprieti, je zlomil s cepinom vrata in ga v postelji ležečega zabodel z nožem. Čanžek se je še opotekal kakih 200 korakov od hiše, nato pa je padel in izdihnil.

Gorobinka je svoje dejanje priznal. Porotniki so vprašanje uboja potrdili, nakar je bil Gorobinka obsojen na 2 leti težke ječe.

Posilstvo.

19 letni rudar Alojz Leban iz Trbovelj je bil radi poskusa posilstva in tatvine na neki 66 letni ženski obsojen na eno leto težke ječe s postom in trdim ležiščem.

Posilstvo.

19 letni rudar Lj. Salamon, 21 letni hlapec Lj. Pajk in njegov 32 letni gospodar France Bohorč, oženjeni posestnik, vsi iz Zabukovja pri Jurkloštru, so bili obtoženi posilstva na neki še ne 14 letni deklici, ki je bila svojemu stricu Fr. Bohorču izročena v varstvo. Po zanimivi razpravi so porotniki vseh pet glavnih vprašanj zanikali, nakar je sodni dvor vse tri obtožence oprostil.

Celje, 6. junija.

Tatvina.

Dopoldne se je zagovarjal kot prvi obtoženec Ivan Primožič iz Šoštanja, obtožen hudodelstva tatvine. Primožič je radi raznih tatvin že trikrat predkazovan, prvo tako, kazen je prejel že s 13. leti. V mesecu marca 1924 je izvršil 8 različnih tatvin in sicer v Šoštanju, Novi Štifti pri Gornjemgradu in Ježici pri Ljubljani. Kradel je kolesa, obleko, denar, sploh vse kar mu je prišlo pod roke. Tatvina je bila že takorekoč njegova obrt. Dne 25. marca je vломil pri nekem posestniku v Novi Štifti, kjer pa je prišel v roke pravici. 6 tatvin je priznal, 2 pa odločno zanikuje. Porotnikom so bila stavljenata štiri vprašanja, od katerih so 3 enoglasno potrdili. Sodni dvor je Primožiča nato obsodil na 2 in pol leta težke ječe.

Prijeti komarček, zdudi Pierota, ki začuden gleda, kaj se godi. Vrže se na Harlekina. Ta plane skozi okno. Piereta vstopi. Zavlada napeto razpoloženje. Pierot kara Piereto in grozi Kolombini, ki zajoka in se zgrudi. Piereta vije roke, ko vidi kako je na ognjišču.

Kolombinine prijateljice priplesajo in ji prinesejo rož. Pierot sedi za mizo in podpira glavo. Piereta stoji ob ognjišču, Kolombina pa joka na tleh. Deklice obkrožijo Piereto in vprašujejo, kaj se je zgodilo. Nekatere peljejo Kolombino k možičku na steni; ta ga cuka in jim jokaje vse prizna. Nato dekleta odidejo. Tiste, ki so še ostale, se laskajo Pieretu in ga končno spravijo h Kolombini, ki ga prosi odpuščanja. Ginjeni Pierot ji vse odpusti. Zunaj se oglasi Harlekin z mandolino, vrata se odpro in Harlekin vstopi v družbi deklic. Ko zagleda Kolombino, skoči proti njej in ona proti njemu.

Ubijalec svojega brata.

Kot drugi obtoženec se je zagovarjal danes 25-letni rudar Martin Božič iz Trbovelj radi hudodelstva uboja. Dne 4. maja 1924 se je nahajal na obisku pri svojem starem očetu Jožefu Jazbecu v Žigarskem vrhu pri Rajhenburgu. Pri Jazbecu so se nahajali še drugi sorodniki, med njimi tudi njegov brat Janez Božič. Tam se je močno popivalo. Pri večerji je med obema bratom prišlo do prerekanja in prepira, ker je Martin Božič svoje brate izzival. Martin Božič je zgrabil na lepem za nož, kateri je ležal na mizi ter z njim zabodel v vrat svojega brata Janeza Božiča. Ta je vsled dobrijene poškodbe drugi dan umrl. Obtoženec se izgovarja, da je on izvršil svoje dejanje v popolni pijanosti. Svojega dejanja se kesa. Porotnikom so bila stavljenata vprašanja glede uboja in glede popolne pijanosti. Potrdili so, da je storil svoje dejanje v popolni pijanosti. Bil je kaznovan vsled tega samo na 3 mesece zapora.

Iz sodne dvorane.

NEPREVIDEN »POLITIK«. Demokratska stranka je imela pred nekaj časom v iščakovanju javno zborovanje. Poročal je g. Ivan Vidgaj iz Rogaške Slatine. Trgovec Benjer je pripeljal na shod več razgražačev, in skušali so zborovanje preprečiti, kar se jim pa ni posrečilo. Ker je g. Renjer g. Vidgaja osebno razčilil, je ta vložil tožbo. Pred okrajnim sodiščem v Kozjem je Renjeru upadel pogum in preklical je vse žalitve. Plačal je prostovoljno 200 Din za JDS in se zavezal poravnati tudi vse stroške.

DENAR MU JE DIŠAL. 3. maja je natakarici Minki Pečečnik v gostilni Rajštar v Šoštanju izginila listnica z 1250 Din. Ko so jo okrog 22. ure poklicali v kuhinjo, so ostali v gostilni še štirje gosti. Trije so kmalu odšli, eden, 54 letni delavec Anton Primožič iz Lokavice, je ostal. Natanko je bil poprej opazoval, kako je natakarica štela denar. Primožič, ki je bil radi tatvin že desetkrat kaznovan in je znani kot delomrženec, dejanje tajti. Celjsko okrožno sodišče ga je odsodilo na 6 mesecev poostrenega zapora.

Dopisi.

IVAN BELLE †. (Dopis iz Žalc.) Vsa starejša generacija bivše štajerske Slovenije je poznala blagega in nadvse postrežljivega nekdanjega potovalnega učitelja in današnjega ravnatelja gosp. Ivana Belleta. V svojih mladih letih je na svojem iskrenem liscu jezdil iz kraja v kraj ter imel nešteta gospodarska predavanja, ki so rodila obilne sadove na vseh poljih našega kmetijstva. In kam je šel rajnki Belle najraje? K nam v Žalec, k Simon Kukčevi rodbini, v hišo savinjskega slovesa, v hišo, kjer je našel notranje zavetje. Dobrega srca je bil rajnki Belle in v tej najlepši človeški lastnosti je našel v hiši srčni odmev in tamkaj se je spojilo dvoje podobnih — enakih src, ki sta uživali ono redko srečo, ki je danes skoraj ni več. In zato je ta izguba tem bridkejša za zapuščeno gospo soprogo in sinova. Ž njimi pa žalujemo tudi mi Žalčani. Ko smo zaznali, da je šel Belle od nas, se nas je polastila neka tajna bol, ki smo ji dali izraz v naši udeležbi na zadnji njegovi dolgi poti. Pri »zlatem križu« blizu Žalca smo ga pričakovali. Mrak je že legal na zemljo, ko smo ga spremeli zadnji častilci na poslednji vožnji. In sreca so govorila zopet srcu, ko je izpel žalski pevski zbor turobno »Vigred« in večno lepi »Gozdi je že zelen« v slovo tistem velikemu pokojniku, ki je našel v Žalcu svojo srečo, ki je prišel zopet v Žalec po svoj mir.

Kr.

ZADNJA POT PONESREČENE AVIJATIKA - ROJAKA. (Dopis iz Petrovč) V Novem Sadu je ponesrečil 31. maja petrovški rojak, pilot poročnik Ljudevit Polak, ki se mu je povodom vzleta v višini 150 m potrl motor in je nesrečnež razmesarjen priletel z letalom na zemljo. V sredo, dne 4. tm. smo položili njegove zemeljske ostanke k večnemu počitku. S tukajšnje železniške postaje so prepeljali z mnogobrojnimi venci okrašeno krsto na mrtvaškem vozlu ob spremstvu sorodnikov in njegovega prijatelja poročni-

ka, ob častnem spremstvu officirjev in četa 39. pp. v Celju ter ob obližnjem domačinov na žalsko pokopališče, kjer je četa izstrelila častno salvo v slovo. Njegovi tovariši so oskrbeli nadvse časten prevoz ponesrečenega avijatika v domačo zemljo in tako težko prizadeti materi, ki je pohitela po mrtvo truplo svojega sina v Novi Sad, lajsali gorje. Kako priljubljen je bil pokojnik med tovariši in pri letalskem officirskem zboru sploh, priča imponantni mrtvaški sprevod v Novem Sadu. Bodl smemenu avijatiku - rojaku lahka domača zemlja!

GASILNO DRUŠTVO PAŠKA VAS vabi vsa gasilna društva Slovenije, kakor vse Celjane, celo Savinjsko dolino, Šaleško, Mistinsko in Dravsko dolino na izvanredno slavnost dne 21. septembra, ko se bode na slovesen način blagoslovil nov plezalni stolp ter nova društvena zastava, ter se bode brala sv. maša na prostem tik postajališča Paška vas. Društvo prosi vse za blagohotne darove za novo zastavo. — Vsak majhen dar dobrodošel; kdor pa daruje do 15. julija 100 Din, se mu naroči želj, ki ga zabije sam na dan blagoslovitve v drog zastave. Vse prijave obiskovalcev in darove sprejemata č. podnacelnik Korošec Dragotin, Gorenje št. 7, Rečica ob Paki.

LAŠKO. Naš trg je bil pred prevaratom najzagriznejše renegatsko gnezdo celjskega okoliša. Izletnikov-Nemec je bilo vedno polno, slovenskih nič! Kar nas je bilo tržan-Slovence smo se zbirali v »Pivnici«, last dr. Kolšeka, kremenitega narodnjaka, Nemci pa so imeli dom v hotelu Henke. Ta bi bil lahko danes v slovenskih rokah, a se ni izrabila prilika — nasprotojno, Henkeju je pretila gospodarska katastrofa; pred to so ga rešili sami Slovenci in možakar stoji danes na trdnješih nogah kakor kedaj poprej. Narodni voditelji posečajo le ta lokal, celjski slovenski izletniki, Orjunaši, Sokoli in drugi drvijo mimo slovenskih gostiln direktno v hotel Henke, dasiranovo smo že neštetokrat objavili, da je to nemški hotel. Vemo, da jih vara dejstvo, da ima Sokol v isti hiši svojo telovadnico, a jo ima le, ker ni dobiti drugod dvorane. Na žalni manifestaciji, ki se je vršila v »Pivnici«, se je trdilo, da odsihob ne sme nobeden Slovenec prestopiti praga nemškega lokala, ker so Nemci največji sovražniki naše svobode, naše s krvjo pridobljenje jugoslovanske države. Izrečena prisega pri nas v Laškem vse prema do drži. Slovenci posečajo nemške lokale, kakor so jih pred trboveljskimi dogodki. Pozivamo in opominjammo še enkrat vse zavedne Slovence, tržane kakor tudi izletnike, da posečajo slovenske gostilne, in to so vse, razen hotela Henke in gostiln Weber ter Drolc. Svoji k svojim!

CIRIL-METOD'VA PODRUŽNICA V PETROVČAH izreka prisreno zahvalo g. Lud. Plavšaku, veleposestniku v St. Jurju ob Tahoru za podarjenih 75 Din.

SLOVENJGRADEC. Tudi pri nas imamo že davno ustanovljeno kmetijsko podružnico, kateri že dolga leta načeluje predobro znani Nemec, kateri sovraži vse, kar je slovenskega. Gotovo bo kdo rekel, da kaj takega po šestem letu osvobojenja ni mogoče. Pa kaj ni danes mogoče, kjer ima vse moči v rokah nazadnjaška Slov. Ijudska stranka! Največje zasluge za ta narodni greh so si priborili gg. župniki iz Starega trga, Šmartnega in Slovenjgrada, kateri svoje ovčice tako učijo. Na občinem zboru smo videli razen enega Nemca same napredne Slovence toda kljub temu se g. župnik niso upali predlagati kakega drugega načelnika. Če se peljem po cesti od Kolneja proti mestu ali iz mesta proti Pegorju ali kolodvoru, se nehote spomnim na zanemarjene dolžnosti okr. zastopa, katerega tudi vodi po zaslugu goraj imenovani gospodov neopravičeno Nemec. Ceste so tako zanemarjene, da se človek že boji stopiti na voz. Izgovor, da nema pare, ne drži, saj tudi drugod ni več pare, ceste pa so vendar boljše. Pa kaj se Nemec hriga za naše ceste, njemu rojijo bolj po glavi bližajoče se občinske volitve, za katere se tukajšnjo nemčurstvo z brutalno silo pripravlja pod imenom »Gospodarske liste«. Opozarja se že v naprej, da je vsakega zavednega Slovence sveta

dolžnost, da z vso energijo bojkotira vsakega obrtnika, kateri se je vpisal na nemško, takozvano »Gospodarsko listo«.

Sokelstvo.

Sokol v Brežicah.

slavi dne 15. junija tl. 20-letnico svojega društvenega obstoja. Kdor je poznal predvojne razmere v našem mestu, ve, kako ogromno delo je Sokol dovršil v tem času, posebno še pred izbruhom svetovne vojne, ve pa tudi, kakke zapreke so se delale od strani narodnih nasprotnikov in takratne vlade, da bi se društvo moralno in materialno ugonobil. Vsí mogoči koraki so se podvzeli že takoj ob ustanovitvi, da bi se ista preprečila. A pritisik od strani Nemcev in vlade je odzval v brežiških rodoljubih odločen odporn. Cela vrsta neustrašnih, njim na čelu danes že pokojni br. dr. Strašek in dr. so znali vse te ovire premostiti in društvo se je ustanovilo leta 1914. Sokol, zavedajoč se velike naloge, ki čaka Slovence v bodoče, je začel zbirati okoli sebe vse narodne elemente ter jih vzpostavil in krepil za boj v dosegu nacionalnih in še višjih ciljev. Takoj ob početku je štele društvo 37 članov ter je število istih v dveh mesecih naraslo na 71. Tekom kratkega časa je navezalo društvo mnogo mlačnežev na sebe, ki so postali dobrni in zavedni Sloveni. Svoje delovanje pa je društvo razširilo tudi na okolico, da pride tako v stik s kmetskim ljudstvom. Kmalu je sklenilo društvo z okoliščini tako trdno zvezo, da je bila »Grenzfeste«, kakor so nazivali Nemci Brežice, kar na mal obdana z odličnimi borci, ki so naskakovali pogermanjeno mesto. Sad neutrudljivega sokolskega dela so občutili prekmalu Nemci, ki so, da obdrže mestno zastopstvo še nadalje v svojih krempljih, s privolitvijo vlade izločili iz mestnega ozemlja precejšnje število slovenskih hiš, da so se tako odresli nevarnih nasprotnikov pri obč. volitvah. Toda to je bil za Nemce le začasen uspeh, kajti nova krivica je podžgala Slovence le še bolj in približal se je čas obračuna še za pokojne Avstrije, da ni izbruhnita svetovna vojna.

Dobro bo še v spominu, ne samo brežiškemu, ampak tudi marsikateremu bivšemu slovenskemu, hrvatskemu in srbskemu Sokolu, s kakimi sredstvi so skušali sokolsko društvo v Brežicah uničiti. Leta 1914., tik pred izbruhom svetovne vojne, je obhajalo naše društvo svojo 10-letnico. Priprave za to proslavo so bile že izvršene. Nemci pa so si skrivoma meli roke ter se veselili. In res! Dan pred slavnostjo je prišel ukaz županstva, da je slavnost na mestnih tleh prepovedana. S to potezo so hoteli Nemci preprečili slavnost ter obenem društvo materialno uničiti. A Brežičani so se dvignili kot en mož ter še isti popoldan, celo noč in naslednji predpoldan pripravljali zletišče na novo določenem prostoru tik mesta. Ko so začeli priljajati zjutraj prvi gostje, so bila vsa dela do malega izvršena. Nemci so v onemogli jezi nato zlobnali skupaj celo armado orožnikov in vojakov, da bi, varni za njih bajonet, izzvali krvoprelitje. Kljub vsem nemškim mahinacijam pa se je vršila slavnost mirno in kar najvelicanstvene. Iz vseh krajev Slovenije in Hrvatske so prihajali Sokoli v Brežice in tudi drugega narodnega občinstva iz okolice se je zbralo na tisoče. Dan je bil prava manifestacija sokolske misli in slovanstva sploh. Ponosno je lahko zrl po 10 letih brežiški Sokol na svoje delo, kajti ljudstvo je pokazalo s svojo udeležbo, da ceni sokolsko delo in da stoji za sokolstvom kot en mož. Neizbrisne ostanjo vsem udeležencem, posebno še Brežičanom, zgodovinske in proroške besede odličnega sok. in nacionalnega borca dr. Budisavljevića, ki jih je izgovoril takrat, kažoč na »Nemški dom«: »I ova kula ce pasti!« Prav kmalu so se uresničile njegove besede!

V osvobojeni domovini obhaja naše društvo letos svojo 20-letnico. Predpriprave so v polnem teklu in poskrbljeno je, da se bo slavnost kar najsvečnejše obhajala. Ker je medtem društvo kupilo tisti prostor, kjer se je vršila 10-letnica, se bo torej vršila 20-letnica kot prva prireditve že na lastnih tleh. Vsa društva pa se prosijo, da se ozirajo na to prireditve ter se je pa

možnosti udeleže v ravno takšem številu kot pred 10 leti, posebno še radi tega, ker bo to nekaka predizkušnja za pokrajinski zlet v Zagrebu.

DVAJSETLETNICA SOKOLSKEGA DRUŠTVA V BREŽICAH, ki se vrši v nedeljo, 15. junija tl., obeta postati vredna vrstnica prireditve našega društva v časih, ko so smatrali naši narodni nasprotniki Brežice že za svojo postojanko, kjer ni bilo dovoljeno nastopati v sokolskem kroju. Pa ti časi so minuli in dvajsetletnica se bude slavila v sredini mesta, na mestnem trgu, ki se je v to svrno posebej nanovo urenil. Spored prireditve sprejem gostov pri vlakih ob 9.20 in 10.26 dopoldne na kolodvoru, od koder se vrši povorka na slavnostni prostor v mestu. Obed. Po polne ob 13.30 predskočnja članstva in naraščaja, ob 16. uri javna telovadba, nato ljudska slavnost. Vse, ki ste bili kedaj v preteklosti priče sokolskih nastopov v Brežicah in veste, kaj je tedaj Sokolstvo za Brežice pomenilo, vabimo, da pošljite tudi ob dvajsetletnici, 15. junija med nas. Priprave za slavnost so že v teku, tako da bo za preskrbo in zabavo skrbljeno. Prijave za obed je nasloviti na »Sokolsko društvo v Brežicah« do 12. junija tl.

DOL PRI HRASTNIKU. Celjske Sokolske župe najmlajše, a tem delavneje Sokolsko društvo Dol pri Hrastniku razvije v nedeljo, dne 16. junija svoj naraščajski prapor. V dostenjno proslavo tega dne se vrši obenem tudi izlet »Posavskega okrožja« na Dolu. Prihod društva iz smeri od Celja s pop. vlakom ob četrtni na 13., onih od Ljubljane ob pol 14. uri na postajo Hrastnik, odkoder odkorakajo na telovadšče, kjer se vrši svečano razvitje praporja. Jayna telovadba bo obsegala proste vaje članov, članic, moš. in žen, naraščaja, dece in otročno telovadbo. Ker je železniška zveza tako gleda prihoda, kakor odhoda posebno ugodna in ker zaslubi vžtrajno deluječe društvo krepke moralne zaslombe, vabimo na ta dan na Dol vse Sokolstvu nakljeno občinstvo od blizu in daleč. — Zdravo! — Odbor P. S. okrožja.

IV. ZLET SAVINJSKEGA SOKOLSKEGA OKROŽJA V ŽALCU.

Sokolsko društvo v Žalcu je dalo incijativo, da se vrši IV. zlet savinjskega sokolstva zopet v obzidju žalskega trga, da pokaže tudi v svojih sokolskih vrstah vrednega tekmece pri javni telovadbi celega okrožja.

Da se vrši IV. zlet okrožja dne 22. junija tl. v Žalcu, je pripisovati tudi dejstvu, da praznjuje Sokolsko društvo v Žalcu istočasno tudi 20-letnico svojega obstoja.

22. junij je zepet praznik Savinjskega Sokolstva, praznik sokolskega osvobojenja, praznik naše sokolske mladine. 22. junija vse v Žalec!

SOKOLSKO DRUŠTVO V PETROVČAH izreka prisrčno zahvalo g. Ludoviku Plavšaku, veleposestniku v Št. Jurju ob Taboru, za znesek 75 Din, podarjenih v veseli družbi na kljubost nestrnpo čakajočemu kočičaju povodom neke kupljenje. Zdravo!

Sokolski glasnik. 10. številka je ravnokar izšla in obsegla sledečo vsebino: Uvodnik. — Sokolstvu! — Dušan M. Bogunović: Preces protiv Sokolstva u Bosni i Hercegovini. — Seja Češkoslovaškega Jugoslov. sokolskega saveza. — O problemu redovnog članstva. — Iz stareinstva JSS. — Iz prosvetnega odbora JSS. — Iz organizacijskega odseka JSS. — Iz tehničnega odbora JSS. — Sokolski sabor. — Iz žup. — Beležke. — Raznotrosti.

»Jugoslovenski Sokol« (Priloga »Sok. Glasniku«): M. U. Dr. Stanislav Bukovsky: Pregledni obrisi telesnega razvoja mladine za potrebo vaditelja. (Se nadaljuje.) — S. Vrdoljak: Srž telesnog vaspitanja decc. — V. Švajgar: Sokolski domovi. (Nastavak.) — Pregled. — Književnost.

Gospodarstvo.

RAZPIS POLETNIH POUČNIH TEČAJEV NA DRŽ. TRTNIH NASADIH V MARIBORSKI OBLASTI. (Oglas) Po naredbi g. ministra poljoprivrede i voda v Beogradu z dne 16. aprila tl. št. 16.102/V se bodo vršili v času od 16. do 21. (izvzemši 19.) junija tl. 1—2-dnevni poučni tečaji za poletna opravila v vinogradih, trnicah, sadovnikih in drevesnicah na drž. trtnih nasadih v Pekrah, p. Limbuš pri Mariboru, v Gornji Radgoni, v Šmarju pri Jelšah in v Dramljah (Sv. Uršula) pri Celju. Pouk bo teoretičen in praktičen. Dostop je prost vsem vinogradnikom in viničarjem, odnosno sadjarjem in drevesničarjem ter njih sinovom in drugim interesentom, ki prijavijo svojo udeležbo vodstvu dotičnega nasada do najkasneje 10. junija tl., nакar bodo obveščeni, katere dni se zamorejo tečaja udeležiti. To se naznanja vsem okrajinom zastopom, občinskim uradom, vinarškim društvom in kmetijskim podružnicam mariborske oblasti, da skrbe za čim številnejši obisk teh tečajev. — Oblastni kmet. referent: Ing. Jos. Zidanšek s. r. Za velikega župana: Dr. Vodopivec s. r.

GOSPODARSKA KONFERENCA V PAĐOVI. Predsedništvo trgovsko-obrtniških zbornic treh Benečij in italijansko-jugoslovenska trgovska zbornica v Rimu priredita ob prilikri Mednarodnega vzorčnega sejma v Padovi, v sporazumu z drugimi gospodarskimi ustanovami in Upravo mednarodnega vzorčnega sejma v Padovi, konferenco jugoslovenskih trgovskih in obrtniških zbornic in zbornic treh Benečij. Na konferenci, ki se vrši 14. tm. in naslednje dni se bo razpravljal o prometnih, carinskih, bančnih vprašanjih, o medsebojni informacijski službi in o raznih drugih vprašanjih, ki se tičejo pospeševanja medsebojnih gospodarskih odnosa. Po konferenci se bodo vršili tudi sestanki naših in italijanskih trgovcev in industrijev. Zeleti bi bilo, da se sestanka udeležijo v čim večjem številu tudi zastopniki naših poslovnih krogov. Zbornica prosi vse interesente, ki se nameravajo udeležiti sestankov v Padovi, da ji naznanijo to do 10. tm. Obenem se opozarja, da imajo jugoslovenski posetniki velesejma v Padovi, ki se vrši od 5. do 19. tm., 50%-ni popust na pristojbinah za italijanski vizum in znatno znižanje na italijanskih železnicah. Tudi je dovolila naša železniška uprava posetnikom velesejma vozne karte za polovično ceno.

Drobiz.

Kateri novoporočeni par šteje lahko ko skupaj 19 let?

Ako je nevesta stara 18 let in ženin enoletni prostovoljec.

*

Kako imaš denar in kako smolo?

Sežeš v žep: če potegneš kaj iz listnice, je denar — če ne, je pa smola.

*

Navadno nam daje Bog pomoč od zgoraj. Kdo pa nam jo prinese od spodaj?

Gledališki sufler.

*

Kaj gre natančneje — ura ali uš?

Uš, ki gre za las.

*

Kateri trgovec ne sme na svoje blago nič pribijati?

Steklar.

*

Ako se mlinar in dimnikar stepta, kdo ima končno prav?

Mlinar, ker ima črno na belem.

Aforizmi.

(Iz knjige aforizmor Al. Engela.)

Čim manj je ženska sveta, tem bolj jo obožujejo.

Popolnost našega idealja je odvisna od naše fantazije.

Zvest je moški le ženski, ki je ni imel.

Dekliške oči vprašujejo vedno — tudi kadar vedo.

Pompadurka je popularnejša, nego dobr Platon.

Ko so trombe klicale k sodnemu dnevu, je gospa Eva zaprosila: »Prosim, samo še trenutek — prej se moram še obleciti.«

Lepa ženska je morala v ječo. Pro-

sila je, naj ji dajo kruha, vode in — zrcalo.

Astronom si je vzel ženo. A zanjo ni klatil zvezd z neba.

Lepota je začetek ljubezni. Zato ne moremo nikdar dovolj pogosto začeti.

Ženske, ki za ljubezen umirajo, imajo dolgo življenje.

KAKO PRIDELUJEMO TOBAK.

Dela je vsekakor treba tudi pri tobaku. Paziti je, da ga ne nadleguje plevel, ki v dobro gnojeni zemlji, ki jo rabi tobak, posebno rad uspeva. Dvakrat na mesec je treba zemljo zrahljati, paziti je na polže, da ne pridejo bližu. Če se je to zgodilo, težko, da najdeš potem cel list: vsak je ogladan od teh živalic. Zdi se, kakor da so polži najstrastnejši ljubitelji nikotina, ne da bi se veliko brigali za monopol. Srečne živalice!

Cim začne tobak cveteti — pri virginskem je cvet rožnordeč, pri navadnem nizkem zelenkastorumen — se mora cvet o pravem času odstraniti, kar rastejo listi petem bujnejše in so večji; trdijo sicer, da trpi vsled tega finost blaga. Cvet se ne odstrani takoj, ampak šele potem, ko je porastel in se že lahko odtrga, ne da bi trpel listi. Tako se sčasoma odstrani cvet, kakor tudi majhni stranski poganjki, ohraniti se pa mora rastlina na vsak način 12 do 15 listov. Ko cvetje odstranimo, začne rastlina znova veselo rasti, kar trajata tja do žete; listi se dan za dan večji in sočnejši. Med tem časom se pa v njih nekaj kuha. Barva postaja čimdalje bolj bleda, rumenkasta in se posvetijo, kakor bi veneli. Če poprime za tak list, čutiš, kakor da bi bil spodaj smolnat, in če ga poduhaš, je njegov vonj neprijeten — znamenje dozorele rastline. Odločilno za to je, kakor skoraj pri vseh rastlinah vreme. V mišljem podnebju začno s trgatijo tobaka sredi avgusta, medtem ko v hladnejših krajih začno šele septembra.

Liste trgajo ob lepem vremenu, ko ni več na njih rose, začenši od spodaj, kjer so že precej porumeneli in suhi; teden pozneje pridejo na vrsto zgornji listi in navsezadnje tudi stebla in stebelca. — Listi se nato razvrste po velikosti, in nanizani na nit, a tako, da drug drugega ne ovirajo. se obesijo na kak suh in zračen prostor. Pred solnčem jih je treba varovati; prija jim samo suha solnčna gorkota. Sušenje listov traja tudi pri suhem vremenu nekaj tednov. Znamenje, da so se listi docela posušili, je suho srednje glavno rebro, kakor tudi rjavkasta barva. Listov tudi ne smemo tako posušiti, da bi se drobili, ampak morajo biti še veljni. — Vse posušeno blago je pa za kajenje še premočno, zato pride v kopal. Najprej pridejo listi za pol ure v 1%-no raztopino sode, potem pa še za kake poi ure v 2%-no raztopino solne kisline. Nato se morajo zopet dodobra posušiti in potem so šele za rabo. Nešteto je receptov, kako spraviti v tobak še poseben aroma.

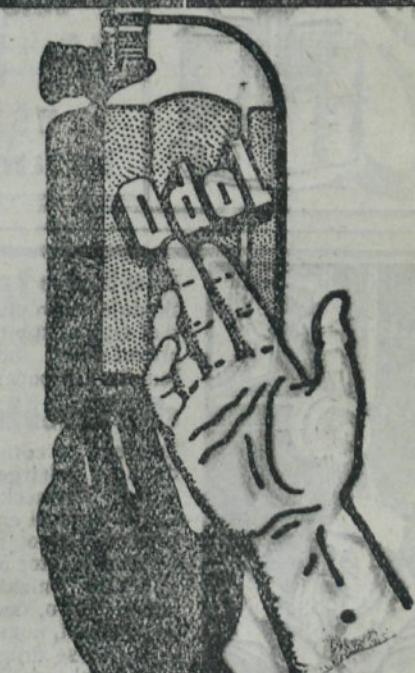
To in ono.

ZAKONSKA KRIZA. Henry Bordeaux odgovarja na anketo, ki jo je o zakonski krizi otvorila Renaissance. Po izjavi Bordeauxa se je kriza zakona osobito pričela po vojni, ker se je »eden pogodbenikov spremenil, medtem ko drugi ni znal ali ni hotel opaziti te sprememb. »Pet let vojne je naučilo žene, da lahko žive brez moževne pomoči... one ne iščejo gospodarja, nego prijatelja, ki bi postopal z njimi kot z ravnopravnimi udi človeške družbe in ki bi jim poklonil dovolj zaupanja, da jih pusti v neodvisnosti; one obžalujejo žene, ki so poročene po starem načinu podložnosti. One podtarjajo podlost moža, ki teži samo za denarjem, pritožujejo se, da mladeniči predpostavljajo priprosto ženo-gospodinjo kulturni ženi, informirajo se o stališču svojega pretendenta mnogo temeljiteje nego o njegovem premoženju in, ne izgubljajoč čas — kakor poprej — z lovom za možem, love raje mesta in diplome, in celo prekašajo pri vsečiliščnih izpitih znatno število moških kandidatov. One so odločne in praktične. V celoti se mi zde ta dekleta s svojo navidezno frivilnostjo vzvišena nad prošlimi naraščaji. Nekaj plemen-

nitega je v tej marljivosti za delo in v želji, da se ženska zaščili pred materijalnimi neprilikami, da bi stopila v zakon svobodno, mesto da se uklene vanj iz strahu pred bodočnostjo. Ta ženska evolucija niti najmanj ne plasi Bordeauxa: »Jaz torej nisem pesimist: človeštvo se je vedno borilo z iskušnjami; ta kriza zakona je v zvezi z vsemi aktualnimi vprašanji: vzgoje, dela, karijere, moževe oblasti, rodbine in rojstva. Rešila se bodo samaposebni, ko nas bodo ta vprašanja nehalo zanimati. V naših socijalnih običajih in navadah se opaža neko premikanje, ki ga je povzročila vojna. Nahajamo se v času obnove. Naloga naše omladine je, da s svojim delom in vsakodnevнимi naporji ruševine zopet popravi. Jaz zupam v njo.«

STRELJANJE NA LUNO. Ameriški listi prinašajo dolge razprave o profesorju R. H. Goddardu, ki ima name letos poleti izstreliti na luno raketo, katera bi bila tako natančno usmerjena in imela tako veliko začetno hitrost, da bi jo dosegla, ker je luna od naše zemlje oddaljena samo četr milijona milj. Prvi poskusi so se vršili z raketami, ki so bile sestavljene na tancin, da se dvignejo, če so bile enkrat izstreljene, zaporedoma v vedno večje višine pod uplivom pritiska zaporedoma si sledile eksplozij razstrelih snovi, ki jo vsebujejo v posebnih oddelkih. Ko doseže raketa svojo najvišjo točko, izstreli novo raketo s tako hitrostjo, da lahko premaga odpor zračnih plasti, ki obdajajo zemljo. Profesor Goddard je po mnogočetvih poskusih prišel do prepričanja, da je mogoče dati primereno zgrajeni raket z zadostno začetno hitrost — 7 milj na sekundo — da se oddalji do pasa, ki ga obvladuje privlačnost zemlje. Nato bo lahko rakaeta nadaljevala svoj polet brez pretrganja do lune. Če bo raketa ubogala račune svojega iznajditelja, bo dosegla mesec 36 ur po svojem odhodu. Zadostuje torej izračunati — kar ni ravno pretežko — natančno točko, kjer se bo luna nahajala ob tisti uri, in meriti na del neba. Pri dotiku z luno se bo vžgal poseben smodnik, s katerim bo rakaeta napolnjena, in veliki plamen bo mogoče opazovati z večjimi daljnogledi. Poskus se bo izvršil začetkom leta, skoraj gotovo ob času, ko ne bo polne lune, zato, da se bo plamen tem bolje videl, ko bo rakaeta zadeva ob tem del spremjevalke naše zemlje.

LONDONSKI POLICIJSKI RADIAVTOMOBILI. Tudi v trušču modernega velikomestnega prometa se radiotelefonije kmalu ne bo moglo več pogrešati. Dokaz za mnogotore uporabne možnosti, ki se nudijo na tem polju radiotelegrafiji, tvori konstrukcija avtomobila, ki je opremljen z moderno sprejemno in oddajno napravo in ki omogoča tudi med vožnjo trajen medsebojni stik z bližnjimi stabilnimi postajami. Glavni namen tega voza, ki ga je pustilo zgraditi londonsko policijsko predsedstvo, je možnost premične zveze za nadzorovanje prometa.

Obdrži zdravo telo
za usta, zobe, grlo --

Odol rabi!

Misli doble!

Ali zahtevate
povsod v kavarnah,
gostilnah, brivnicah
in javnih lokalih
„Novo Dobo“

Vozni red

državnih avtomobilskih poštnih voženj Rečica na Paki—Gornjigrad
in Mozirje—Solčava, veljaven od 1. junija 1924.

Daimler	Daimler		Daimler	Daimler
9'00	16'30	o Rečica na Paki	p 5'15	16'00
9'10	16'40	o Letuš	o 5'05	15'50
9'30	17'00	p Mozirje	o 4'45	15'30
Opel				Opel
9'40	17'05	o Mozirje	p 4'40	15'20
9'45	17'10	o Nazarje	o 4'35	15'15
10'00	17'25	o Spod. Rečica	o 4'20	15'00
10'10	17'35	o Grušovlje	o 4'10	14'50
10'15	17'40	o Okonina	o 4'05	14'45
10'25	17'50	p Ksaverij v S. d.	o 3'55	14'35
	17'55	o Ksaverij v S. d.	p 3'50	
	18'25	p Gornjigrad	o 3'30	
10'30		o Ksaverij v S. d.	p	14'30
10'40		o Ljubno	o	14'25
11'20		o Luče	o	13'45
12'00		p Solčava	o	13'00

Za smeh in kratek čas.

V ŠOLI. Profesor (iznenaden): »Kaj, v Vaših letih, pa ne znate čitati? Jaz sem že značilni čitati, ko sem bil mnoho mlajši od Vas!« Dijak: »Mogoče ste imeli boljšega profesorja kot ga imam jaz?«

ZRELOST. — »Je-li Vašim hčerkam že zasigurana bodočnost?« — »Seveda. Milka, najstarejša, je pri zobozdravniku, Francku pri odvetniku, najmlajša, Mina, je pa zelo nerodna — to bomo poročili —.«

VEDNO ZVEST. »Ljubi Joško, ali mi boš ostal tudi vedno zvest?« — »Naravno, draga! Ostal sem še vsaki zvest!«

PREDVODNOST . . . Šef (nastavljenku, ki baš telefonira): »Človek, kaj Vam ne pade v glavo — saj vendar govorite s tovarno za dinamit! Proč s cigaro!«

Suhe gobe jurčke I. 1924

kupuje po najvišjih cenah tvrdka

V. H. ROHRMANN, Ljubljana.

Gospodinje, pozor!

Prispeli so kozarci za vkuhanje sadja, zelenjave, mesa i. t. d. Že ime svetovnoznanne znamke **„REX“** jamči za največjo šelidnost, trpežnost in trajnost. Ogled in predvajanje brez obvezno v veletrgovini stekla in porcelana
M. RAUCH, CELJE
PREŠERNOVA ULICA ŠTEV. 4.
Zunanja naročila se izvršujejo najkulantejše z obratno pošto.

Makrota

škoduje zdravju, radi tega si kupite pravočasno močen, finii in počeni

dežnik

katerega pa edino dobite v veletrgovini R. Stermecki, Celje. Trgovci engros cene. Iztotam se prodaja letos po čudovito nizkih cenah perilo, čevlji, klobuki, nogavice in vse drugo modno blago. II.

Ustoppnice

kakoršne so predpisane, ima v zalogi
Zvezna tiskarna.

Kose in srpe

najboljše kakovosti, okovi za pohištvo in stavbe, pristna **slivovka** in vse specerijsko blago nudi po najnižjih cenah
Jos. Jagodič.

POZOR!**Svežje mleko**

I. 3'50 Din, se dobi v mlekarni **ŠANC**. Vodnikova 2.

Vsaka

gospodinjna naj rabiti za konzerviranje sadja in sočivja le

GISUN

kozarce, ki so pravovrstni izdelek, zelo praktični in po nizki ceni. Zaloga v veletrgovini stekla, porcelana itd.

Franc Strupi
Celje
15-2

Pozor! Za birmo Pozor!**Čevlje za birmance**

visoke, nizke, lakaste, črne, rujave, bele platenne in iste na eno zaponko v veliki izbiri. Bogata zalogata vseh vrst ženskih in moških čevljev. Cene nizke! 4-2

Štefan Strašek, Celje, Kovačka ul. 1

Ant. Lečnik

O urar in juvelir O Celje, Glavni trg št. 4 (prej Pacchiallo). 100

Rupim lahek voz,

po možnosti polpopkrit, 2-3 sed.

Prodam **kočijažki voz**, večji polpopkrit. Filip Kulterer, živinozdravnik, Braslovče.

Mehanična delavnica in trgovina za kolosa in šivalne stroje

Jos. Rojc, Celje

Prešernova ulica štev. 16.

Naznanilo!

Naznanjam, da začne poslovati
z 10. junijem 1924

naša na novo otvorjena

podružnica v Celju

Aleksandrova cesta 4., ki bo vršila vse bančne posle.

ZADRUŽNA GOSPODARSKA BANKA D. D.

Telefon št. 44. **V LJUBLJANI**. Telefon št. 44.

Oglejte si manufaktурно trgovino

J. KUDIŠ

Gaberje št. 3

(gostilna Plevčak) nasproti Mestnega mlina

50-25

NA DROBNO!**PRIPOROČA****NA DEBELO!**

svojim cenjenim odjemalcem veliko množino inozemskega blaga kakor suknje za moške in ženske oblike, cefir, šifon, vse krojače potrebenje ter raznovrstno manufakturno blago po zelo nizkih cenah.

„OPALOGRAPH“

najboljši pomnoževalni aparat.

Samoprodaja**IVAN LEGAT, mehanik****MARIBOR, Vetrinjska ulica štev. 30.**

Specijalist za pisalne stroje.

Mestna hranilnica v Celju

Vlagateljem se naznanja, da se obrestujejo hranilne vloge od **I. aprila 1924 naprej** po

7% in 8%

ako so vezane na 30 dnevno oziroma 90 dnevno odpoved. Tudi te vloge se izplačujejo navadno takoj, zaračuni se le primerna eskontna pristojbina.

Večje vloge z daljšim odpovednim rokom in vloge v tekočem računu se obrestujejo po dogovoru tudi višje. Obrestna mera navadnih vlog ostane nespremenjena.

Upravni svet.

Slavenska banka d. d. Zagreb

Podružnica Celje

Delnička glavnica
Din 50,000.000.—

Vloge čez dinarjev
125,000,000.—

Rezerve preko Din 12,500.000.—

Podružnice:

Beograd, Bjelovar, Brodna Savi, Dubrovnik, Gornja Radgona, Kranj, Ljubljana, Maribor, Murska Sobota, Novi Sad, Osijek, Sarajevo, Sombor, Sušak, Šabac, Šibenik, Vršac, Wien.

Ekspoziture:

Jesenice, Rogaška Slatina (sezonska), Škofja Loka.

Agencije:

Buenos Aires, Rosario de Santa Fé (Argentina).

Afilijacije:

Slovenska banka, Ljubljana; Jugoslovanska industrijska banka d. d., Split.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje.

CELJSKA POSOJILNICA

..... NARODNI DOM (NA OGLU). .....

Telefon št. 22.

Stanje hranih vlog nad Din 30,000.000.—

Sprejema vloge proti najugodnejšemu obrestovanju
in točnemu izplačevanju.

Obavlja vse denarne posle najkulantneje.

Podružnica Šoštanj.

Telefon štev. 75 in 76

Pošt. ček. račun 10.598

Podružnica ljubljanske kreditne banke v Celju

Deln. glavnica in rezerve Din 60,000.000.-

Centrala v Ljubljani

Deln. glavnica in rezerve Din 60,000.000.-

Ustanovljena leta 1900

Podružnice:

Brežice, Črnomelj, Gorica, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo,
Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti ugodnemu obrestovanju.
Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev, valut in dovoljuje vsakvrstne kredite.

Prodaja srečke državne razredne loterije.

Otvarja akreditive in izdaja kreditna pisma za tu- in inozemstvo.

Binkoštna priloga „Nove Dobe“.

— rp —

Miris.

Poznal sem žensko, mlado in čudno. Fanta pravzaprav ni imela, samo melanholična godba je globoko uplivala na njo. Nenadoma je postala otožna, zanišljena, in takrat nisi spravil iz nje besedice. Pa minile je in zopet je bila vsa preserna in neprisiljena — prav, kakor da je poznala od rojstva edinole dan brez mraku.

Ona — recimo, da je bila Miris — moj prijatelj in jaz sedmo lepega dne na verandi velikomestne gostilne. Na večer gre in nebo je odprto, kakor da krvavi iz ogromne rane. Okrog nas pošumevajo kostanj. Včasih zajde do mize opojen vonj skrite rože. Miris je vsa židane volje. Brez prestanka brblja in se smeje s porednim, zvonkim glasom.

V gostilni stoji glasovir. Mlad človek z obnošeno, kratko suknjo in bledim, bolehnim obrazom sede predenj, popravi dolge, rujave lase, se mimo gred ozre po gostih in se dotakne tipk. — Serenada. Pritajeni, mehki zvoki. Polagoma se vzpenjajo liki na srebrnih lestvica višje in višje, postajajo nemirnejši, burni. Kakor vino v nebrzdanem kipenu. Konec sanjav, otožen —

Nehote smo bili umolknili. Ko se vzdramim iz zamišljenosti, opazim, da je umrla s pesmijo tudi veselost prijetne znanke. Njene oči zro nekam vodenio in brezizrazno; obraz pa je kakor iz trdega mramorja, skoroda pust in dolgočasen.

Prijatelj se oprosti, češ da ima še nujnih opravkov v mestu. Ostaneva sama. — Že davno sem bil storil trdensklep, da prodrem v to nejasnost in odkrijem vzroke njenih čudnih izprememb. Končno se mi nudi zaželjena priložnost.

»Gospodična — kako, da ste naenkrat tako zamišljeni in redkobesedni? To mi je nepoimljivo.«

Kakor da se je ravnikar zbudila iz omotice. Pogleda me plašno in obenem očitajoče, kakor da hoče reči: Kaj delaš še Ti tukaj? Misliš sem, da si razumel in si šel?! — Toda odločen sem dognati njeno tajnost. Sklonim se k njej in jo primem za mehko, toplo ročico:

»Miris, ne gonite me od sebe! Vem, da potrebujete človeka — prijatelja, ki bi mu razdelili solze in brdkosti. Glejte — jaz sem Vam bil vsikdar odkrit. — Zaupajte mi! Bolje Vam bo, če olajšate breme, ki teži dušo —.«

Sredi besed me prekine z rezkim, glasnim smehom. Kakor da govoriti o vremenu ali oblekah:

»No, čemu bi Vam pravila dolg roman?! — Resnična, seveda večna ljubezen. Lep fant — da omenim — igral je imenitno na gosli — podoknici v mesečini — ure neba in radosti. — Končno: nesrečna ljubezen. On se odpravi vsvet — in razočarano srčece

Uzarski:

Feng - Vangova ženitev.

Ko se je godila ta povest — precej let je že preteklo — sem bil še čisto navaden bonc v Kvan-Ši-Tauju, blizu Lau-Hwang-Hoja. Mestece je štelo štiri tisoč prebivalcev. Tam se izdeluje iz odpadkov opeke laščilo za čevlje, ki je znano po celiem Kitajskem pod imenom »Ponos gospodinje«.

Nekega dne je prišla k meni stara udova, mati najlepšega mladenciča v mestu, in mi tožila, da ji dela sin veliko skrbi. Da je že dolgo goden za zakonski stan, pa da se nikakor noče oženiti in je napram ženskam popolnoma brez čuta — če bi imela hčerklo, bi ji že gotovo davno bila porodila otroka — in da je vse to pri fantu njegovega zdravja in moči pač zelo nenavadno. Saj je sama že stara in če bo nekega dne umrla, kaj naj poroča svojemu rajnemu možu, ko jo bo vprašal, kako je skrbela za vnake radi češčenja rajnih prednikov? Prosila me je, da bi mu jaz pošteno zapihal na dušo in ga še poučil, ker je še v teh rečeh čisto ne-

doma krvavi — in u-mi-i-ra — hahahaha — — —

Poslednji ogenj v daljavi je ugasnil. V mestu sveti liki milijon žarkih hroščev in luč lije preko širokih cest. Od nekod je zadišalo po lipah, sladko in omamino — — — — —

Zimski večer. Ljudje vrve in šume ob meni, da postaja izogibanje uprav mučno. Naletava. Oster piš potegne, da se love snežinke v divjem neredu. Na proti prihaja eleganten gospod z damo, globoko zavito v dragoceno kožuhovino. Zivahno ji govoriti in ona se smejo z visokim, zvonkim glasom:

Morda je bila Miris — morda je bila katera druga.

Edouard Rod — J. Napolnik:

Pisateljeva odgovornost.

(Iz knjige: »Au milieu du chemin«. Zurnalist Merton priponeduje pisatelju Clarenceju, da je neka mladenica storila samomor z njegovo knjigo v roki. Clarence se prestraši in razlagal moralno ulogo pisatelja, kakor jo razume njegova plemenitost in lenkovostnost.)

— Tako-le je bilo, mojster. Na njeni postelji ob vzglavlju so našli izvod vaše krasne drame »Ljubezen in Smrt«. Veliko mest je bilo podčrtanih. Prebirala jo je torej mogoče še pred smrtno. Bila ji je najljubša knjiga. Najbrž je našla podobnosti med svojim skromnim slučajem in med usodo vaše poetične junakinje, mogoče ... navljalva vaše lepe stihe v mnenju, da jih misli sama. Razumljivo vam je, mojster, da se bo ta stvar razglasila, in to tembolj, ker se danes o vas veliko govoriti. Zato mi je prišlo na misel, vam to takoj naznamati in vas prositi, da mi razložite svoje mnenje o dogodku. Ideja je ugajala mojemu šefu ... Odkriti vam priznam, da računam na vašo prijaznost ... Treba mi je tudi, da se izkažem pri svojem poslu.«

Ko je opazil zanimanje, ki ga je zbudila njegova novica, se je mladenič otresel boječnosti in se pomiril. Ker je Clarence sedel, je sedel tudi on, da počaka odgovora. Ker ga pa še ni bilo, je nadaljeval z nedolžno krutostjo svoje neizkušenosti:

— Zelo čuden dogodek, kaj ne? ... Če se pomici, to je skoro zgodba Alfreda de Vignyja po njegovem »Chattertonu«, ki je povzročil celo epidemijo samomorov. Tak dogodek načne mnogo vprašanj, toda, vsekakor je vedno laskav za poeta.«

— Tako mislite vi, je vzkliknil Clarence. »Oh, res, takega mnenja ste?«

Merton je izpopolnil svojo misel:

»To dokazuje, da je poet zadel v živo!«

S svinčnikom v roki je čakal in ubogljivo pogledoval na mojstra. Cla-

veden, kakor belo jagnje na paši; da mu naj v najlepši luči opišem prijetnosti in radosti zakona in sploh bolj zaupnega občevanja z drugim spolom.

Četudi me velespoštovanata babica žal precenjuje, hočem vendar ustreči njeni želji, kajti Zgodaj se oženi in rodi otroke, številne kakor pesek ob morju, pravi Konfucijus, 17. poglavje, od 23. do 24. vrste. Naj mi torej vsega spoštovanja vredna starda pošlje svojega sina. Storil bom, kar bom mogel z opomini in modrimi izreki.«

Naslednjega dne je prišel mladenič. Pametne moje prijateljice in prijatelji naj si predstavljajo mladeniča izredne lepote. Pojasnil sem mu, da se mora oženiti ne samo radi svoje stare matere in rajnega očeta, ampak tudi itd., da je prav prijetno in koristno. Da se ne sme pozabiti, da rabi domovina vojakov. Razjasnil sem mu, kolikor mi je dopuščal moj svečeniški stan — Feng-Vang res ni kazal niti najnavadnejšega osnovnega znanja — razjasnil sem mu, kar sem mu sploh mogel razložiti pri svojem pomanjkljivem tozadevnem znanju. Pri tem

rencé je kolebal za minato med previndostjo, ki ga je silila, da molči, in svojo odkritosrčnostjo, ki ga je silila, da govoriti.

— Oh, vam se zdi, da je tak dogodek za pisatelja laskav? Jaz pa sem mnenja, da je razočarljiv in krut, razume? Ne vem, kaj je mislil Alfred de Vigny o samomorih, ki so sledili njegovemu »Chattertonu«, toda ni mi mogoce verjeti, da mu je to laskalo. Kar se tiče mene ... Če bi se mi dokazalo, da je »Ljubezen in Smrt« tudi nekoliko vzrok te nesreče, bi me ta globoka in bolestno pretreslo. Priznam to, ne mogel bi vam tega prikriti ...«

Nadaljeval je in se vedno bolj in bolj razvremal, ne meneč se za svinčnik, ki je pisal za njum:

... »In sam si stavljam vprašanje, ki ste mi ga stavili vi ... Z istimi besedami mogoče, toda v kako drugačnem smislu! ... Za vas je to stvar radovednosti, snov za članek; zame je to zadeva vesti, snov bojazni in tesnobe ... Pustiva splosnost, ne zaupam temu. Drživa se tega posebnega dogodka, kolikor ga trenutno poznavam ... Gotovo je, kaj ne, da so bili že pred mojo dramo zaljubljenci, ki so se sami usmrtili. Nisem jaz iznašel plinove žerjavice. Obupanci so jo našli instinkтивno, brez moje pomoči ... Toda, kako se naj loči v tragični zadavi, ki ste mi jo ravnikar priponedovali, to; kar je posledica večne strasti, od tega, kar prihaja od domišljije, ki jo razvname čtivo? Prva je naravna sila, kakor voda, ogenj ali veter; odkar obstoji svet, razširja okoli sebe isto pustosjenje in tira nesrečne pare, ki jih potegne za seboj, do istega cilja. Ničesar ne moremo proti njej, kakor ne moremo ustaviti nevihte ali plime. Toda druga, domišljija? Je li ne moremo obvladati? Ali je ne dražijo ravno ljubezenski spisi, je li ne mikajo ravno poetične laži? Kako je treba torej ločiti v slučaju te uboge deklice? Treba bi bilo poznati podrobnosti, citati v sreu, ki ne bije več ... To pa je preveč za našo takozvano »psihologijo«.«

Medtem ko si je beležil, se je Merton čudil, da postavlja mojster s takimi izrazi, s takim razvjetjem problem, ki ga je njegova mladost prezirala po praktični in družabni strani. Zato je omenil:

— Nikdar bi si ne bil mislil, da se morete v taki meri razvneti radi nesreče, ki je velika ... je že res ..., ki pa vas ne zadene direktno, ki vam je pač tuja ...«

Clarence je odvrnil takoj, kakor da se mu mudi nadaljevati obtožnico in zagovor proti samemu sebi:

— Taja? ... Ponavljam, kako to zvedeti? Kako se naj sklepa iz dejanja na vzroke? Kako uganiti, kaj se je godilo v glavi dekleta, medtem ko se je tresla v njeni roki moja knjiga? Tuja? Je li pisatelj tujec svojim čitateljem? Ima li pravico ne zmeniti se za zlo, ki

me je z vedno novimi vprašanji silil, da sem se podal na polzko pot — saj razumete — in sem že zašel predaleč kot svečenik, ko je končno izjavil mirno in ravnodušno, da mi sicer vse verjamene, da pa se noče poročiti in tudi ne imeti opravka s katerimkoli dekletom.

Res, okusi so različni. Pa da je na tem takorekoč splošno priljubljenoem polju mladencič, ki je še posebno ustvarjen za to — stoletnemu starčku je seveda nemogoče dejansko sodelovanje — kaj ne, da pa — no, krafko rečeno, ni mi šlo v glavo in sem mu rekel: »Ali mi cveteli bezeg ne more povrediti vzroka svojega nenavadnega naziranja?«

Odvrnil je: »Vzrok je ta, da ni v vsej deželi dekleta — da niti ne govorim o našem malem mestu — ki bi bilo vredno, da me poroči ali drugače — na drug način — okusi!«

— Oh, ošabnost je najgrša lastnost, sem rekel potro. »Radi lepote je postal lepooki orlič prevzeten. Lepota zgine, čednost ostane. Misliš-li, da v naši veliki deželi ni dovolj devic, lepih

jim ga lahko storiti ali ki jim ga je že povzročil? ...«

Clarence je motril Mertona tako, da je ta mislil, da je vprašanje namejeno njemu, in je odgovoril:

— Oh, zlo! ... Ljudje, ki nikdar ne čitajo, ljubijo in umirajo ravno tako, kakor drugi. Čeravno je hotela posneti vašo junakinjo, mojster, ker vas je slabo razumela ... Kaj morete vi za to?«

— Kaj morem ... pisal bi naj ne bil!«

Te besede, ki so povedale veliko, so ušle Clarenceju, ki ni izmeril njih dalekosežnosti. Merton ni mogel vedeti, da so bile priznanje silnega notranjega napora in delovanja. Zato je od presenečenja ostrmel, potem zamahnil z roko in se nasnehnil, kakor razumen človek, ki mu hočejo kaj navesti, pa se ne da potegniti.

— To je mnenje, mojster, ki ga ne bo nitič odobravati!, je rekel uljudno. »Stavim, da ne. Kaj je smrt te deklice v primeri z delom, ki ste ga ustvarili vi, ki bi ga brez vas ne bilo, ki je častno za vašo dobo, vašo domovino, ki vam zagotavlja resnirno slavo?«

Clarence se je za trenutek ozrl na mladjenca s svojim lepim, jasnim in milim pogledom in rekel:

— Zelo mlad ste še, dečko moj. Vi še ne veste, kako malo pomeni delo domišljije, naj bo še tako slavno, v primeri z najskromnejšim življenjem, kakve važnosti je trajnost kakega imena ali nošnjenja. Kar šteje, kar velja, to je zlo, ki ga je človek storil; to je dobro delo, ki bi ga bil lahko storil.«

— rp —

Komedija.

Vseokrog pošumevajo kostanji. Voljen vetrič grebe med vejami, da se trese polno listje. Tupatam zažari izza drevja zvezda, kakor da čepi na zeleni vejici. Po drevoredih se pretaka večno življenje. Radost se hihita iz oči. Pester sneh in živahnlo čebljjanje se družita v prijetnem kaosu, ki vre po žilah in žilicah, razvremal, razvremal svinčnikom v roki je čakal in ubogljivo pogledoval na mojstra. Clarence je privije k njemu. Očarujoč blisk švigne iz temnih punčic, ko stopata po drobnem pesku, oblitem z belo lučjo žarnic. Neobičajen par. Ona kakor življenje — prešerna, bujna, zapeljiva — on: malce sključen, bledega, trpečega obraza, a na hrbtnu pod levo ramo nosi grbo. — Spoznal jo je bil po koncertu povodom čestitanja. Znanci in neznanci; med njimi tudi ona. —

— Torej pojutrišnjem! Sedaj se vendar ne boš zopet skupal in preložil koncert? — Zadnje čase ti je prešla ta navada nekako v meso in kri. Seveda, če se ukvarja človek z drugimi stvarmi ... hahaha — — —

Tesneje se privije k njemu. Očarujoč blisk švigne iz temnih punčic, ko stopata po drobnem pesku, oblitem z belo lučjo žarnic. Neobičajen par. Ona kakor življenje — prešerna, bujna, zapeljiva — on: malce sključen, bledega, trpečega obraza, a na hrbtnu pod levo ramo nosi grbo. — Spoznal jo je bil po koncertu povodom čestitanja. Znanci in neznanci; med njimi tudi ona. —

— Poklon, gospodična! — Zdravo, Janko. — Ustavi ju Zorič, mlad častnik,

in še lepših od njega!

— O svoji lepoti ne govorim!

Naj mi oprosti mojo zabitost, dišeči ingverjev evet, ampak potem ga še manj razumen! Kaj pa je potem? Je li bogat? Ima-li visoke naslove? Ali je njegova sicer vsega spoštovanja vredna mati kneginja? Ali misli na hčerko kakuge mandarina ... he, he, ali na cesarsko princesto?

Cesarsko princesto? Ne! To bi mi bilo premalo, kajti v tem slučaju bi bil le cesarjev zet! ... Natančno hočem povedati Vaši prečastitosti, je nadaljeval Feng-Vang, ko sem bil ves presenečen radi takega sakrilega. Lani sem se podal na čast svojemu rajnemu očetu — naj uživa večno veselje — na romarsko pot k samostanu svetega Gromovnika na gori Vu-Dang-Šan. Ena izmed famošnejih nun se je zaljubila vame — lepa devica — in kakor se pač dogaja ...

— Oh, kako velik greh! — sem rekel žalostno.

eleganten, šegav fant, dobro znan in priljubljen med ženskinu svetom.

»Ves večer že tavam okrog. Kakor da se je odprla zemlja: nikjer znane duše. Sreča mi je vendar še naklonjena, da sem vaju našel!«

Običajne formalnosti — in šetajo se po drevoredu, kramljajoč o tisočerih stvareh. Zorič umije zabavati.

— Čujo — danes ponoči sem doživel nekaj, česar za vraka ne morem pozabiti. Blizu nasipa ob reki. Tako okrog polnoči. Kakih dvajset korakov pred seboj opazim postavo, tesno zavito v plašč. Zdi se mi, da se opoteka. »Pijanec«, si mislim in hitim svojo pot. Kar čujem zamolkel krik. Prisluškujem, čakam: a ker ostane vse mirno, se napotim domov. — Dopolne prelistujem časopise. Obstrmim Novica, ki bi me sicer ne bila radalje zanimala: »Danes v zgodnjih urah so našli v reki poleg nasipa človeško truplo. Istinitost še ni doknana. Vsi znaki kažejo na samomor.« Tako nekako se je glasilo. Od tistih ure me nadleguje neiznebljiv občutek, da sta človek v plašču in utopljene ista oseba. — Čudno — kaj ne? —

Za hip se zamisli. V razigranosti pa je dogodbica kraju pozabljena. Žoper smeh in zopet umetnik njeni pogledi. Od nekod se oglasi pokvarjen glasovir z razigranim petjem.

* * *

Solnce se pomika v svoji prekmorski stan. Po bregovih in travnikih se pretaka rumena luč. Kakor mleko se vleče po nebu od izhoda in zastira modrino azura. Nad travniki se vlačijo in spajajo sence, polagoma prepregajoč širne prostore. Spodaj se preteguje mesto, bitje brez imena — ogromno telo, milijon žilic, nešteto svetlih, ognjenih oči — in puha udusljiv dim iz svojih žrel proti nebu.

»Kje ostaja danes? Vedno je bila točna.«

Zadnji košček zlata kuka izza gore. Zgoščeni mirakovi prepregajo polja. Gorska grebena se svetijo v nakitju, ki ga razstavlja ob vedrih dneh vite, strmečin očem v ogled in hrepenje.

— Morda je pozabila. — Ali pa noče priti?! Tuja misel se mu približa. — Nesmisel! Ona pride, mora priti.«

Toda vznemirljiva slutnja ga ne mara zapustiti. Sam, zasejan v srce, se korenini in poglablja. — Solnca ni več. Za goro se še topijo negotove barve in oblike. V prsih ga tišči, kakor da se vali nanj z gore težko kamenje. »Saj veš, kakšna je bila z drugimi. Kaj, če te je zapustila, ker ne mara več záte — kaj bo potem?! — Zoprno in ško- doželjno se reži skušnjavec, da mu preresa kosti in mozeg.

Po dolini se kadi megla. Iz te lene, neizprosne megle bulji nestvor s poželjivimi, trepotajočimi očmi. — Glej, čudno — kakor da se pomika, bliža, da te objame, zgrabi. — »Ne, ne — saj je vse le gola vizija!« Toda čuješ, kako hrope vtočo in boheneče, jemlje vid in razum, burka s sikanjem sirene možgane, napaja telo s pijanostjo in strupom. — Nekaj hipov še in izročen si mu na milost in nemilost. — Umakni se, beži! — Toda prepozno! Noge so

se lahko sveti Gromovnik radi onečaščenja ene njegove služabnice maščuje nad mojim ravnim očetom. Začutil sem tako velik kes in vest mi je tako hudo očitala, da sem šel in padel na kolena pred škofom Nan-Jan-jungom, mu priznal ves potrt svoje dejane in prosil odveze.

Škof Nan-Jan-jung se je silno razjevil in rekel, da je to največji in najgrši greh in da mi ne more dati odveze. Ce jo hočem dobiti, moram iti v Lhaso in se vreči pred noge Njegovi Svetosti Dalai-Lami, Taši-Lhumpu, da mi na zemlji samo on more dati odvezno v tej zadavi... Dolga in težavna je pot v Lhaso, velečastiti. Več ko tri meseca sem bil na poti, polni raznih nevarnosti. Roparji, divje zverine, glad in žeja, ledene gole in suhe puščave, vse to me je oviral, prežalo name in me mučilo. Dospel pa sem končno srečno v Lhaso, vprašal za pot k palaci Njegove Svetosti in se podal z utripajočim srcem po strnih stopnicah navzgor. Ko sem ravno hotel pozvoniti na bronastih vratih, je stopil pred me velik svečenik, ves oblečen v svilo in

odpovedale. Kmalu — kmalu — — se-daj! Hu, že grabi po prsih, da ti jih razpara, bruha moreč smrad in gnoj — odpira brezmejne čeljusti. Groza — še kratek hip —. Ah — —. Postalo je temno, kakor da se je pogreznil svet tisoč čevljev pod zemljo —

Proti jutru so ga našli delavci in ga spravili v bolnico. Dolgo je vladala nad njim moč smrti. V mrzličnih sanjah je blodil po labirintu nestvorov, obdan od neštetih zlikovcev in pošasti. Napol blazen je divjal po peklu hrenenja za njo — zaman. Čim vztrajnejše je iskal in povpraševal, tem oddaljenejši je postal cilj in tem globlje je zašel. Končno ni bilo več drugega, nego sam svetel, kristalnoprozoren zrak, nič celine — in še to je spuhtelo. Nastopila je noč. — Bilo je menda na koncu svetov.

Zdravniki so obupavali, kimali z glavami, zmigavali z rameni, a slednjič je zmagala narava in ga vzbudila k prejšnjemu življenju. Prva beseda je vprašanje po njej. Nepreviden znanec mu pove, da je odpotovala že pred tedni z nekim častnikom neznano kam. Pred odhodom je pustila pismo, naslovljeno nanj. S tresco roko ga odpira. Čita. Prvič, drugič, tretjič —. Obraz etopeva, oči se širijo. Pogled blazneža.

»Cenjeni gospod!

Tistih visokih sanj, ki sva jih sanjala, je konec. Zastor se je razblnil in postala je očita komedija, ki sva jo igrala. Fomnite: ljubila sem, reva, samo Vašo umetnost — ne Vas! Oprostite mi, če Vas s tem žalim. Toda uverjena sem, da boste ravnotako zadovoljni s tem, kar je moralno priti.«

Z zamolklom, udušenim krikom pada bolnik na blazine. Iz prs vre hrenenje. Čelo prepregajo potne srage. —

Po dolgih tednih je okreval. To se pravi: telesno. Pozabiti se mu pač ni dalo. Postal je čemer in neprijazen. Izogibal se je družbe. Preganal ga je občutek, da mu čitajo historijo razčelo in da se posmehujejo. Dolgo ga je mučil Zoričev doživljaj. Vabil in zapeljeval ga je z magnetično silo. Poskušal je s samomorom, pa si je premislil,

Resnična zgodba o študentu Matevžu.

Matevž Želodkar sedi pri glasovirju. Debeli, neokretni prsti kobacajo na levo in desno in pometajo prašne, orumele tipke, da izbruhne iz glasovirja marsikatera nesramežljiva disonanca. Matevž sicer trdi, da je tako moderno, a nerad se strinjaš z njim, če imaš srečo, da ga zalotiš »in flagrant«. Kakšen skladatelj je ustvaril te nove akorde in ritme? — Pred njim leži umazan, napol zgneten papir. Sekiric ni videti na njem — pač pa verze. Kajti Matevž je poet! Kot tak ima navado, da sede takoj, ko je opravil s svojo Muzo, k glasovirju, si prilično zamislji melodijo in zasyira. Svoj koncert pa spremlja s tankim, hreščečim glasom.

Postavo ima za svoja mlada leta — teče mu šele osemnajsti maj — malce nepriljčno. Bujnemu telesu se pozna, da uživa v častitljivi meri

dišeš po kadilu. Ko me je videl na trebuhi ležičega, je rekel prijazno: »No, no...«

Osrčil sem se: »Vaša najsvetejša Svetost, če Vaša...« »Nisem Njegova Svetost, me je prekinil, »jaz sem le čisto nevreden podlama. Govoriti z Njegovo Svetostjo ni tako lahko. Imam na njegovo najsvetejše uho. Če mi to reji nobožni romar hoče razodeti svoje želje...«

Zahvalil sem se Njegovi Visokosti prečastitosti, ga prosil, da me pripomore Njegovi najsvetejši Svetosti in mu priznal svoj greh...

»Oh, je kriknil, ko sem končal. Dvignil je ves prestrašen svoje roke proti nebnu: »Oh, nuno — nebesko Lčerkो!«

»Kaj? Nuna je nebeska hčerka?«, sem rekel jaz. Če je stvar taka... Obrnil sem se vesel in se podal ravnim potom domov... Glejte, prečastiti, za to mi zdaj ni nobena devica dovolj dobra, niti kaka princesa. Kajti — nebeska hčerka — saj je vendar potem Buddha moj pravi tast... in Dalai-Lama me lahko...«

dobre božje in Ijudi. Šola se mu posmehuje, ker je neokreten — posebno v »nežnih« zadevah — in ker se da »vleči«. V učenju ne predstavlja baš cerkvene luči — saj pesnikovanje in skladanje krade čas. —

Matevž je doigral. Vstaně, sname z žebbla klobuk s primernimi krajevi in se zaziblje proti parku. Veliki drevored. Naproti prihaja mlado, brhko dekle. Matevžu bije srce kakor kladivo na naklu in v nogah postaja slab. — Morda pa se moti v starosti, kakor onokrat? Ne, ne — ta je kakor pomlad in še prav očarjujoča je! — Glej, ali se ti nista smehljali njeni škrlatni ustni?

— Matevž zasluti v srcu neskončno srečo. Prelesten je ta dan v življenju mojem, nu zapoje v glavi verz. »Tako ko pride domov, ga napišem, zložim pesmico in jo podarim njej.«

Nič ni vedel, kod je hodil in kako se je znašel v svoji kamrici. Misil je samo na njen obraz — njen smehljajoči obraz! In še ponoči je sanjal o njem.

Naslednji dan — oj, veselje! — je zvedel za njeno ime in naslov. — Irena! — Kako čudovito se to glasi, kako veličastno se strinja ime z osebo! In njegov »Matevž!« — Popoldne ji pošlje dolgo, goreče pismo in jo povabi na sestanek. Jutri ob sesti uri... Priloži nekaj svojih najlepših verzov. »Ponudbo bo gotovo sprejela — že zaradi verzov!«

Večer. On čaka na določenem mestu. Kako tajinstveno je v mraku! Dolgo uro že čaka nestripen in razburjen — toda nje ni od nikoder. Najbrž se je pismo izgubilo. — Kaj pa, če ima že drugega? Grozno!

Naslednjega dne prejme pismo z verzi vred. Globoko užaloščen in srdit se odloči, da uniči vso svojo »industrijo«, pa mu ne gre in ne gre. Sede za mizo, izvali po dolgem »kropanju«, se spravi za glasovir in jame ropotati. Danes je vse v molih. — »Nad zvezdami —«.

Tega je že dolgo, toda Želodkar pesni in komponira še vedno. Podeli mu svoj blagoslov, o Muza!

F. S.

Celjski izleti.

Čital sem nekoč, da obstaja v Celju kolesarski klub, kojega namen je gojiti kolesarski šport. Tekom svojega, skoro toločnega bivanja v Celju, pa še nisem imel prilike na svojih kolesarskih izletih najti kakega člana omenjenega kluba. Mislim, da se člani pač le prevažajo iz Gaberja v Celje in obratno, ali pa po celjskih ulicah, kjer jih je največ videti.

In vendar nudi krasna celjska okolica toliko izletov, da je vredno in umestno opozoriti tovariše kolesarje, da ne vozijo samo od enega konca mesta do drugega, ampak da pogledajo včasih tudi ven, bodisi proti zelenemu Pohorju, sivim Alpam, proti Savi ali pa proti Sotli. Povsod imate kolikor toliko dobre ceste, vesele, dobre in prijazne ljudi. Poleg tega pa svobodno obzorje, divne kraje, ljubka letovišča, prijazne trge, lične vasi, šumeče potoke, v ozadju snežne vrhove, hele zidanice po vinskih gorah — skratka; kar človeku ni dano uživati na vožnji z vlakom ali avtomobilom, to lahko na vdušen kolesar nemotene občuduje.

Ne mislim pa s tem profesionalnih kolesarjev, ki jim je samo to mar, koliko kilometrov so prevozili v toliko in toliko urah. Nikakor ne! Jaz menim kolesarja, ki mu je po celotedenškem delu vožnja s kolesom ven v prosto naravo nekaj razvedrilnega veselega, da se tu duševno odpočije. Mnogo jih je, ki sicer radi poletijo z dvodelcem ven, pa ne daleč, par kilometrov, kjer je zadnja postaja v gostilni, na zabavi, plesu in pri litrčku. S takimi seveda zopet ni nič, take kolesarje le preziram.

Naravnost vnebopijoč greh se mi je zdelo v teh krasnih majskih dnevih posedati po mestnih kavarnah, ali kvečjemu še v parku. Gnalo me je ven, v oklico, in zadovoljen sem. Na vseh svojih vožnjah nisem niti enkrat imel prilike najti kakega Celjana. In vendar sem obiskal vse bližnje in daljne kraje celjskega okoliša. Onim, ki bi se morda zanimali za posamezne ture, bi omenil vsaj glavne izmed njih. Nekatere so pač naporne in treba precejšnjega vzdružanja.

Na prvem mestu boddijo omenjeni poldnevni izleti, ki nam jih celjska okolica nudi v prav obilem številu.

Vabijo nas v oddih tri naša kopalnišča: Dobrna, Slatina in Rimski Toplice. V Dobrni si v počitki urči poteze vožnje. V istem času pride do Rimskih Toplic. Do Slatine je že nekaj dalje, vendar v 2½ do 3 urah si tam. V času sezije imaš priliko prisostvovati koncertom, odpočeti si v lepih parkih in si eventuelno privočiti zabavo, ki ti je všeč. Žejo si lahko pogasiš s slatinom, ali pa s kake boljše vrste vinskih proizvodov. Zvečer se vrneš ali s kolesom, ali pa z vlakom. Ako se ne strašiš dalje, poti se iz Slatine lahko vrneš preko Poljčan in Konjic, iz Dobrne pa preko Žalcu.

Pa tudi cela vrsta drugih izletov ti je na razpolago: Vransko, Mozirje — Gornji grad, Velenje — Šoštanj, Vitanje, Smarje, Št. Pavel, Laško, Konjice, Sistrica in drugi.

Celodnevnih izletov je več kot dovolj. Naj enemim same par:

St. Pavel — Mrzlica — Trbovlje — Zidani most — Celje, Vojnik — Konjice — Poljčane — Slatina, Smarje — Celje, Vitanje — Dolič — Slovenski Gradec — Dravograd — in nazaj z železnicou v Celje. Vransko — Trojane — Ljubljana — in nazaj z vlakom. Vransko — Motnik, Kamnik, Ljubljana, Konjice, Slovenski Bistrica — Maribor, Grobelno, Smarje — Podčetrtek — Brežice, Zidani most — Trbovlje — Litija, Vransko — Trojane, Izlake — Zagorje — Zidani most, Mozirje — Gornji grad in nazaj. Mozirje — Šoštanja in nazaj itd.

Dvodnevni izleti: v soboto popodnod, vrnitev v nedeljo zvečer, oz. z vlaki v pondeljek zjutraj.

1. Vransko — Ljubljana — Kamnik (Bistrica) — nazaj preko Motnika ali pa preko Gornjega grada (v obeh slučajih brezhibne zavore pri kolesih!). Lepa je posebno vrnitev preko Černilca in Gornjega grada.

2. Mozirje — Šoštanja — Logarska dolina (kolesa se shrani pri Piskeniku ali pa pri Plesniku) dalje peš na Okrošelj — Kamniško Sedlo — eventualno kake druge ture — popoldne nazaj v Celje; srednja vožnja iz Šoštanje do Celja 4½—5 ur.

3. Konjice — Pragersko — Ptuj — Slatina — Celje.

4. Smarje — Podčetrtek — Brežice — Zidani most — Celje.

5. Ruše pri Mariboru — peš na Pohorje — drugi dan pop. v Celje.

6. Žalec — Velenje — Mislinje (peš na Vel Kapo) drugi dan vrnitev preko Vitanja v Celje.

7. Slovenski Gradec — Dravograd — Črna — in nazaj.

8. Maribor — ob Dravi v Dravograd — nazaj z vlakom.

9. Slovenski Gradec — (peš na Urško) vrnitev preko Sel (pis. Meško) in nazaj preko Šoštanja v Celje.

Daljših ne omenjam, ker se bo morda marsikdo ustrašil; pa ni tako hudo. Zmerna vožnja, trezna glava, trdna volja, brez pretiravanja, pa si ogledate lepe kraje, našo zemljo in nje zanimivosti. Povsod boste našli veselje in res prijazne ljudi, postrežojo radi povsod, in kar je glavnec, ne draga. Kar bi se izdal za železnicu, se potroši med potjo, in resnici na ljubo bodi omenjeno, da nikdar ne potrošim toliko, kakor pa, če sem primoran estati v mestu in prodajati tam dolgčas na kakor šenkoli način.

Upam, da se vzdrami par ljubiteljev kolesarskega športa in poskusijo s preje navedenimi partijami. Mnenja sem

Prva hrvatska štedionica podružnica Celje

Ustanovljena 1. 1846.

Delniška glavnica : D 75,000.000.—

Podružnice :	Daruvar	Križevci
	Delnice	Maribor
Beograd	Djakovo	Mitrovica
Bjelovar	Gjurjevac	Nova Gradiška
Brod n. S.	Ilok	Novi sad
Crikvenica	Karlovac	Ogulin
Cakovec	Kraljevica	Osijek g. grad

Prejema vloge na hranične knjižice in na tekoči račun. — Ekskomptira menice in devize.

Prejema v inkaso tu- in inozemske menice in čeke.

Izdaja 4 1/2% ne zastavnice in 4 1/2% ne obveznice, ki so davka proste, puplicarno varne in imajo jamstveno sposobnost.

Kupuje in prodaja valute in devize.

Aleksandrova ulica.

CENTRALA V ZAGREBU.

Vloge : D 500,000.000.—

Ustanovljena 1. 1846.

Rezerv. zaklad : nad D 35,000.000.—

Podružnice :	Subotica	Vukovar
	Sušak	Zagreb, Ilica 117
Požega	Sv. Ivan Zelina	Zemun.
Rijeka	Varaždin	Ekspoziture:
Senj	Vel. Gorica	Osijsk d. grad
Sisak	Vinkovci	Vinica.
Skopje		

Izdaja čeke in kreditna pisma in preskrbuje izplačila na temelju akreditivov na vsa tudi in inozemska mesta.

Daje kredite v razni obliki.

Izvršuje vse borzne naloge točno in kulantno.

Posreduje pri nakazilih iz Amerike v tuzemstvo.

Poglej, botra !?

V manufaktturni in modni trgovini
M. Pšeničnik, Celje
se kupi za birmo tako lepi etamin, batist in drugo novo modno blago po zelo znižani ceni!

Kleparstvo, vodovodne inštalacije in naprava strelovodov
Franjo Dolžan

CELJE - Kralja Petra cesta - CELJE
Sprejema vsa dela zgoraj omenjenih strok kakor tudi popravila
Postrežba točna. Cene zmerne. Solidna izvršitev.
477 - 18

Molitveniki za birmo

od najpriprostejše do najfinješe vezave se dobivajo v knjigarni s papirjem na debelo in drobno
Goričar & Leskovšek, Celje.

Trgovcem in preprodajalcem znaten popust. Zahtevajte zbirke
20 do 30 knjig za poskušnjo proti povzetju. 10-5

Pometni zavod za premog d. d. v Ljubljani

PRODAJA PREMOG

IZ SLOVENSKIH PREMOGOVNIKOV

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo, kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

INOZEMSKI PREMOG in KOKS

vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča češko-slovaški in angleški koks za livarne in domačo uporabo, kovački premog, črni premog in brikete. 22-9

Naslov: Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 15/II.

Oblastv. koncesjonirana posredovalnica za promet z realitetami

A. P. ARZENŠEK IN DRUGOVI

d. z. o. z. CELJE :: Kralja Petra cesta 22 :: CELJE

Posreduje pri prodaji ozir. nakupu zemljišč, hiš, vil, gradov, velikih in malih posestev, industrijskih podjetij itd., itd. vestno in točno.

Darila za sv. birmo:

ure, zlatnina, srebrnina itd.

— Vsled ogromne zaloge globoko znižane cene.

R. Salmič & drug.

20-3

CELJE
Narodni dom.

Cenjenemu občinstvu vlijudno naznanjava, da sva prevzela z 8. junijem 1924 staroznani, na novo urejeni

„Hotel pri Jelenu“ v Konjicah

Točila bova samo pristna konjiška in ljutomerska vina ter sveže pivo. Tudi bova skrbela za prvo vrstno kuhinjo, kjer bodo vedno na razpolago vsakovrstna topla in mrzla jedila. Tudi sobe za tujce so na novo urejene in na razpolago po nizkih cenah.

Za mnogobrojni obisk se priporočata **Josip in Ivana Bizjak**, hotelirja.

Bižuterijski vajenec in učenka za izdelavo verižic

se sprejmeta pod ugodnimi pogoji v temeljito izobrazbo. Samo oni z dobrimi spričevali naj se javijo pri

Zlatarki d. d. Celje.

Pupilarovaren in javnokoristen denarni zavod celjskega mesta

Mestna hraničnica celjska

Ustanovljena leta 1864. — Pod trajnim državnim nadzorstvom.

Za hranične vloge jamči mesto Celje s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

V lastni palači pri kolodvoru.

Vsi hranični posli se izvršujejo na kulantneje, hitro in točno. Ugodno obresovanje. Pojasnila in nasveti brezplačno,

Vrednost rezervnih zakladov nad Kron 25,000.000.—

Brusimo vse: britve, škarje, nože, gilette
zdravnikom, brvcem, krojačem, hotelirjem
itd.). Za delo se jamči. 9

Elektr. brusarna
Celje, Prešernova ulica št. 19

Vsakovrstna ročna dela

vzamem v komisijo razprodajo
v moji filialki na Bledu. Naročila je
poslati na »ATELJE ROČNIH DEL«

Nika Zipser, Kranj (telefon 31)

Prevzemam žaganje drva

vsako množino, po najnižji ceni ali po
dogovoru. JERNEJ ŠARLAH, Gaberje.
Informacije daje in naročila sprejema
gostilna Kus (Krobat), Celje, Glavni trg.
—13

25% ceneje

se brijete in strižete od danes naprej v brvnici
Koštomaj, Prešernova ul. 19.

Prodaja se po nizki ceni

1 koncertni glasovir, 230 cm dolgi,
1 milij za žito na ročni pogon,
1 moderni čebelnjak in
1 kotel iz litega železa.

Nadaljnja pojasnila naj se zahtevajo v
trgovini Karlovšek na Lavi. 791 3—2

Jadranska banka

Beograd

Del. glavnica: Din 60,000.000—

Rezerva Din: 30,000.000—

Bled,
Cavtat,
Celje,
Dubrovnik,
Hercegnovi,
Jelsa,
Jesenice,
Korčula,
Kotor,
Kranj,

Podružnice:

Ljubljana,
Maribor,
Metković,
Prevalje,
Sarajevo,
Split,
Šibenik,
Tržič,
Zagreb.
.....

Ameriški oddelok.

Naslov na brzojav: Jadranska.

Afilirani zavodi:

JADRANSKA BANKA: Trst, Opatija, Wien, Zadar.

FRANK SAKSER STATE BANK, Cortlandt Street 82, New-York City.

BANCO YUGOSLAVO DE CHILE, Valparaiso, Antofogasta, Punta
Arenas, Puerto Natalos, Porvenir.

Trboveljski premog
iz rudnikov: Laško, Hrastnik in Trbovlje in
trboveljski prima portland cement
dobavi iz tukajšnjega skladišča ali pri celih vagonih
od vagona po najnižjih dnevnih cenah
Premog se dostavlja na željo tudi na dem.

ZVEZA SLOVENSKIH TRGOVCEV

Cvenkel, Elsbacher in Ravnikar
pri podružnici Ljubljanske kreditne banke v Celju.

LASTNI DOM

registrirana kreditna in stavb. zadruga z omejeno zavezo

sprejema hranilne
vloge tudi od nečlanov
in jih obrestuje po **8%** osem od sto — proli
odgovedi po **10%** —
od sto — na leto.

Pisarna: CELJE, Prešernova ul. 15.

Radi opustitve trgovine mešanega blaga v Celju, Glavni trg 9, prodam

vso zalogu od različnega kratkega blaga, čipke, vezenine, pletenine, ročna
dela, konec, bombaž, šopke, vence i. t. d. po zelo znižani ceni in sicer:

od 2. junija do 25. junija t. l.

Prodam tudi po **ugodni** ceni trgovsko opravo in pudline brez predalov,
200 belih različnih kartonov (Lagerkartone), veliko zrcalo 155×80 cm v $2\frac{1}{2}$
metra visokem okvirju, 1 nikelnasto opremo za eno veliko izložno okno, 3
steklene omare za trg. opravo itd.

Celje, 2. junija 1924.

3—3

Anton Kocuvan.

Čevlje za birmance

kakor tudi raznovrstne druge čevlje priporoča

Čevljarna „ADRIA“ Celje

:: PRODAJALNA NARODNI DOM. ::

8. državna razredna loterija

Prvo žrebanje
8. in 9. julija 1924

5 premij
100.000 srečk
50.000 dobitkov

**Absolutna
sigurnost
in državna
garancija**

Tekom petih mesecev bo
25 milijonov in 650.000 Din
izžrebanih in v gotovini
izplačanih
brez kakršnegakoli odbitka.

Največji mogoči dobitek z eno
srečko je:

1 milijon 500.000 dinarjev

Daljni dobitki po:

Din 500.000, 400.000, 300.000,
150.000, 140.000, 130.000, 100.000,
90.000 80.000, 70.000, 60.000,
50.000 itd., itd.

Cena srečkam za vsako žrebanje

Cela srečka
Din 80.—

Pol srečke
Din 40.—

Četrtinka
srečke
Din 20.—

**Seznam izžrebanih
srečk takoj po
vsakem žrebanju!**

Hitra, točna in strokovna postrežba!

Naročila iz vse države naj se po-
šiljajo na: Uradno glavno
kolekturo drž. razredne loterije

Bančno komanditno društvo

A. REIN IN DRUG

(oddelek razredne loterije)

Zagreb

Preradovičeva ul. 2. Gaševa ul. 8.

Telefon 17-03 in 20-26.
Poštni predel 380.